జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

www.janasakthionline.com

సంపుటి : 47   సంచిక : 11   విజయవాడ   5-10-2014   పేజీలు : 8   వెల : రు 5.00

లోపలి పేజీల్లో...

- స్వాతంత్రోద్యమంలో కార్మికుల తొలి పోరాటం
- అమెరికాలో నల్లజాతివారిపై దాడులు
- దేశ ప్రజల-ఆదివాసుల ప్రయోజనాలకు భిన్నంగా బాక్సైటు ఖనిజ తవ్వకాలకు తహతహలాడుతున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం
- ప్రపంచ దేశాలలో ఆందోళనలు
- గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకం కుదింపు యోచనలో ఎన్‌డిఏ

కరపత్రం

సామాజిక మార్పుకోసం, ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ కోసం, కార్మిక హక్కుల కోసం సమైక్య, సంఘటిత కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మిద్దాం!

2014 అక్టోబర్ 11, 12 తేదీలలో హైదరాబాద్‌లో

అఖిల భారత కార్మిక సదస్సు

'ఇంతవరకూ నడిచిన చరిత్రంతా వర్గపోరాటాల చరిత్రే'
'కార్మికులు గెలుచుకోవల్సిన ఒక ప్రపంచం వుంది'....
'ప్రపంచ కార్మికులారా ఏకంకండి' (మార్క్స్ - ఎంగెల్స్)

'మరో ప్రపంచం, మరో ప్రపంచం, మరో ప్రపంచం.... పిలిచింది
పదండి ముందుకు, పదండి త్రోసుకు....పోదాం, పోదాం పైపైకి...
'నెత్తురుమండే, శక్తులు నిండే సైనికు(కార్మికు)లారా రారండి' (శ్రీశ్రీ)

కార్మికులారా, ప్రజాస్వామిక మిత్రులారా,

పెట్టుబడిదారీ వర్గం యొక్క, పెత్తందారీ వర్గాల యొక్క సామాజిక వ్యవస్థ - దానంతటకదే స్వతహాగా స్వాగత ద్వారాలు తెరిచి వుంచితే లభించేది కాదు - ఆ మరో ప్రపంచం; కార్మికవర్గం, సమస్త పీడిత జన బాహుళ్యంతో కలిసి రాజ్యాధికారాన్ని సాధించి నిర్మించుకోవాల్సినదే ఆ మరో ప్రపంచం - భూతల స్వర్గం!

సార్వత్రిక ఎన్నికలు జరిగిపోయాయి. పాలకవర్గాల మరో కూటమి, పాత కూటమి స్థానంలో అధికారంలోకి వచ్చింది. పాత కూటమి అధికారంలో వున్న కాలంలో అమలు పర్చిన కార్మికవర్గ వ్యతిరేక, ప్రజావ్యతిరేక విధానాలనే ప్రస్థుత పాలక కూటమి యధాతథంగా అమలు పర్చుతున్నది. బహుళజాతి సంస్థలకు, కార్పొరేట్ సంస్థలకు దేశంలోని వనరులను, సంస్థలను, లాభాలను కారుచౌకగా కార్మికశక్తిని, సమకూర్చి పెడుతున్న పరాధీన, దళారీ విధానాలనే అమలు పర్చుతున్నది.

ఈ విధానాలపైన, పాలకుల ఈ పోకడలపైన ప్రజల, కార్మికుల వ్యతిరేకత పెల్లుబుకకుండా వుండటానికిగాను, కార్మిక, ప్రజావ్యతిరేకతలను ప్రక్కదారి పట్టించటానికిగాను అధికారకూటమికి నాయకత్వం వహించుతున్న పాలకపార్టీ(బి.జె.పి)ని నియంత్రించుతున్న హిందుత్వవాద సంస్థ తన బలగాలను, ఉపాంగాలనుపయోగించి సమాజంలో మత వైషమ్యాలను, మతకలహాలను వ్యాప్తి చేస్తున్నది. మెజారిటీ మతోన్మాదాన్ని రెచ్చగొడ్తూ మైనారిటీలను, దళితులను భీతావహులను చేస్తున్నది.

మనదేశం - మన సమాజం యొక్క పరిస్థితి ఏమిటో చూద్దాం. '67 ఏళ్ళ 'స్వతంత్రం' తరువాత కూడా దేశంలో సామాజిక, మౌలికసదుపాయాలు కల్పించబడలేదు'. 'ఆకలి, పేదరికం నుండి విముక్తి కల్పించని స్వాతంత్ర్యం' అనుభవించుతున్న దేశం మనది. ప్రపంచంలోనే అత్యంత అవినీతిమయ మయిన పాలనా వ్యవస్థను, పాలకులను మన ముందుంచుతున్న స్వాతంత్ర్యం ఇది. మానవాభివృద్ధి సూచిక ప్రకారం, పాలకుల ఆధ్వర్యంలో మనదేశం ప్రపంచ దేశాల సముదాయంలో 135వ స్థానంలో అడుగుభాగాన వున్నది. ఆరోగ్యం లేక, వైద్యం లభించక, అనారోగ్యంతో కునారిల్లిపోతూ మనదేశం 112వ స్థానంలో వుండిపోయింది. రైతుల, గ్రామీణ పేదల బలవన్మరణాలు, స్త్రీలపై అత్యాచారాలు, హత్యలు, రహదారి ప్రమాదాలు, మరణాలు - వినని రోజంటూ లేని 'స్వతంత్రం' అనుభవించుతున్న దేశం మనది.

గ్రామీణ భారతం చిన్నాభిన్నమైపోయింది. వ్యవసాయరంగం ఋణ ఊబిలో కూరుకొని పోయి బలవన్మరణాల నిలయంగా మారిపోయింది. గ్రామీణ పేదలకు, రైతులకు మరే ప్రత్యామ్నాయ జీవన వనరు దొరకకుండా చేసి, సామాజిక, ఆర్థిక బంధనాలనుపయోగించి రైతులు, గ్రామీణ పేదలు తమ జీవితాలను అక్కడే తెల్లార్చుకునేటట్లు పాలకులు, పాలకవర్గాల వాళ్ళు చేస్తున్నారు.

ప్రభుత్వరంగంలోనూ, ప్రైవేట్ రంగంలోనూ పరిశ్రమల స్థాపన, విస్తరణలూ లేవు. ఉద్యోగ కల్పనా లేదు. (ఇబ్బడి, ముబ్బడిగా పెరిగిన ఇంజనీరింగ్, టెక్నాలజీ కాలేజీలు - కష్టజీవులైన ఆయా వర్గాల స్థిరాస్థులను జీవనాధారాలను, ప్రభుత్వ బడ్జెట్‌లను - పాలకవర్గాలూ, రాజకీయ దళారులూ కైంకర్యంచేసే సాధనాలుగా అయ్యాయి.) పాలనా యంత్రాంగంలో ఉద్యోగకల్పన తరిగిపోయి ఉద్యోగుల, కార్మికుల సంఖ్య పడిపోతూ వున్నది. నెలకొల్పబడివున్న పరిశ్రమలు మూతబడిపోతూ, పునర్వ్యవస్థీకరించబడి కార్మికులను, ఉద్యోగులను కుదించివేస్తూ ఉపాధి, ఉద్యోగ అవకాశాలను హరించివేశాయి. వున్న, లేదా కల్పింపబడుతున్నవని చెప్పబడుతున్న ఉద్యోగాలు కూడా యిట్టే గోటితో తృంచివేసే అతి తాత్కాలిక ఉద్యోగాలే!

భారత కార్మికవర్గం మహత్తర త్యాగాలతో, వీరోచిత పోరాటాలు జరిపి సాధించుకున్న, కార్మికులకు కనీస హక్కులను కల్పించే చట్టాలను, ఆ హక్కులు రద్దయ్యే విధంగా చట్టాలను మార్చివేసే ప్రక్రియ మొదలైంది. ఫ్యాక్టరీ చట్టం, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, అప్రెంటీసు చట్టం లాంటి చట్టాలను మార్చుచేసే, పనిగంటల పెంపుదల (రోజుకు 8 గంటలను మించి), ఓవర్ టైం పనిగంటల పెంపు, రాత్రి షిఫ్టులో మహిళలచేత పనిచేయించుకోవటం, కార్మికులను యిష్టానుసారం పనిలో నుండి తొలగించటం లాంటి కార్మిక హక్కుల రద్దుకు భారత పాలకులు పూనుకున్నారు. రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేపట్టిన కార్మిక చట్టాల మార్పుతో మొదలుపెట్టి, యిప్పుడు కేంద్ర ప్రభుత్వమే ఈ చట్ట సవరణలను చేబట్టింది.

ఆస్థుల అభివృద్ధిని, ఆదాయాల పెంపుని గొప్పగా చూపుకునే సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ దేశాల వ్యవస్థలు సంక్షోభంలో కూరుకొని పోవటంతో మనదేశంలోని సేవలరంగంలో ఉద్యోగం దొరకటం దుర్భరమయింది. ఉత్పత్తి రంగంలో ఉపాధి అవకాశాలు అసంభవమై పోయాయి.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

విజయవాడకు మెట్రో రైలు అవసరమా?

రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలు ఏర్పడిన నాటి నుండీ ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అధికారంలోకి వచ్చిన టిడిపి నాయకులు అరచేతిలో వైకుంఠాన్ని చూపే పథకాల ప్రకటనలతో ప్రజలను మభ్యపరుస్తున్నారు. సింగపూరు, అంతర్జాతీయ స్థాయి, సమగ్రవృద్ధి వీరికి ఊతపదాలుగా మారాయి. ఇలాంటిదే మెట్రో రైలు ప్రాజెక్టు.

మెట్రో రైలంటే (ఒక నగరం లోపల ప్రజా రవాణాకు నిర్మించే రైలు) అర్థం కూడా తెలియని మంత్రులు చిలకలూరిపేట దగ్గర యడ్లపాడు నుండి గుంటూరు, విజయవాడల మీదుగా మచిలీపట్నం వరకూ మెట్రో రైలు నిర్మిస్తామంటూ ప్రకటనలు చేశారు. ఢిల్లీ మెట్రో రైలు నిర్మాణానికి సారథ్యం వహించిన శ్రీధరన్‌కు దీనిని అప్పగించటంతో కాస్త వాస్తవాలు బయటకొచ్చాయి. మెట్రో రైలు నిర్మాణం అధిక ఖర్చుతో కూడుకున్నదనీ, నగరాల మధ్య నిర్మాణం సాధ్యం కాదనీ, కనుక విజయవాడకే పరిమితం చేశామనీ చెప్పాడు. మొదటి దశలో విజయవాడ బస్‌స్టాండ్ నుండి బందరు రోడ్డులోనూ, ఏలూరు రోడ్డులోనూ రెండు మార్గాలను నిర్మిస్తామనీ, దీనికి 5 వేల కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుందనీ, మొత్తం ప్రాజెక్టుకు 8 వేల కోట్ల రూపాయల ఖర్చు అవుతుందని తెలిపాడు. దీని నిర్మాణానికి కి.మీ॥ 200 కోట్లు ఖర్చు అవుతుందని కూడా చెప్పాడు.

ఇప్పుడెదురయ్యే ప్రశ్న ఏమంటే ఇంత ఖర్చుతో నిర్మించే ఈ మెట్రో రైలు ప్రస్తుత ప్రజల రవాణా అవసరాలనూ, రాజధానిగా రాబోయే అవసరాలను తీర్చగలుగుతుందా? కి.మీ కనీసం 2 రూ॥ ఛార్జీ లెక్కన ఇది ప్రజలకు అందుబాటులో వుంటుందా? కనీసం నిర్వహణా ఖర్చులన్నా తిరిగి తెస్తుందా? ఇంతకన్నా మెరుగైన ప్రజారవాణా వ్యవస్థను నిర్మించలేమా? చివరి ప్రశ్నకు అవుననీ, ముందు ప్రశ్నలకు లేదనే సమాధానం.

మొదటగా ఒక ప్రత్యామ్నాయాన్ని ప్రతిపాదించి, మెట్రో రైలుతో దానిని పోల్చి చూద్దాం.

విజయవాడ-గుంటూరు-తెనాలి పట్టణాల మధ్య సర్క్యులర్ రైలు నడపాలన్న డిమాండు చాలా కాలం నుండి ప్రజల నుండి వస్తున్నది. దీని ఆధారంగానే మేమొక ప్రతిపాదన చేస్తున్నాము.

విజయవాడ-గుంటూరు; గుంటూరు-తెనాలి; తెనాలి-విజయవాడ మధ్య నున్న ప్రస్తుత రైల్వే మార్గానికి అదనంగా మరో రెండు రైల్వే లైనులు నిర్మాణం చేయాలి. గుంటూరులో ఈ రైల్వే మార్గం రెడ్డిపాలెం స్టేషన్ నుండి జెకెసి కాలేజీ వెనుకగా, కొత్త పఠాభిపురం లోంచి గుంటూరు రైల్వే స్టేషనుకు చేరుతుంది. ఇక్కడి నుండి మామూలు మార్గంలో తెనాలి వెడుతుంది. తెనాలి రైల్వే స్టేషను నుండి రేపల్లె వెళ్లే మార్గంలో వెళ్లి చిత్రావూరు నుండి తెనాలిని వెలుపల నుండి చుట్టి వచ్చి తెనాలి బస్‌స్టాండు మీదుగా విజయవాడ వెళ్లే రైల్వేలైనుతో కలుస్తుంది. విజయవాడ రైల్వేస్టేషను నుండి గతంలోని సత్యన్నారాయణపురం రైల్వేలైను మీదుగా రామవరప్పాడు రింగు, స్క్రూబ్రిడ్జి ప్రస్తుత జాతీయ రహదారి ప్రక్కగా బస్‌స్టాండు వద్ద రైల్వే లైనులో కలుస్తుంది.

ఈ ప్రతిపాదన ప్రకారం ఈ లైను పొడవు దాదాపు 150 కి.మీ వుంటుంది. ప్రస్తుత రైల్వే భూమిలోనే నిర్మాణం జరుగుతుంది. విజయవాడ నగరంలో ప్రభుత్వ శాఖల భూమే వాడుకోవచ్చు. గుంటూరులో రెడ్డిపాలెం నుండి కొత్త పట్టాభిపురం వరకూ; తెనాలిలో కొంత భూమి, మొత్తం 30-35 కి.మీ పొడవునా సేకరించాల్సి వస్తుంది. ఇది అసాధ్యం కాదు. చెన్నై, కలకత్తా జాతీయ రహదారిని విజయవాడ బయటగా నిర్మాణం చేపట్టారు. కనుక రైల్వేలైను నిర్మించినా రింగురోడ్డులో నగర రోడ్డు రవాణాకు ఆటంకం వుండదు. కొన్ని రోడ్డు ఓవర్ బ్రిడ్జిల నిర్మాణం చెయ్యాల్సి వుంటుంది. ఇక రాజధానిగా ఔటర్ రింగురోడ్డు నిర్మాణం జరుగుతుంది గనుక 9వ నంబరు జాతీయ రహదారి కూడా నగరం బయటకు వెళుతుంది.

150 కి.మీ పొడవున రెండు లైన్ల నిర్మాణమంటే మొత్తం 300 కి.మీ రైల్వేలైను నిర్మించాలి. దీనికి కి.మీ 10 కోట్ల రూ॥ చొప్పున 3000 కోట్ల రూ॥ అవుతుంది. భూసేకరణ, ఓవర్‌బ్రిడ్జిల నిర్మాణానికి మరో కి.మీకు ఐదు కోట్లు కలిపినా రూ॥ 4,500 కోట్లు అవుతుంది. అంటే విజయవాడ మెట్రో మొదటి దశకంటే 500 కోట్లు తక్కువ.

రైల్వేశాఖ తానే ఈ లైన్ల నిర్మాణానికి పూనుకోదు. రాష్ట్రాలు అడిగిన కొత్త రైల్వేలైనుల నిర్మాణ ఖర్చులో సగం రాష్ట్రాలు భరిస్తే నిర్మించటానికీ, నిర్వహించటానికీ సిద్ధమౌతున్నది. మెట్రో ప్రాజెక్టుకయ్యే ఖర్చునంతా కేంద్రం భరిస్తుందని చెబుతున్నారు కనుక దానిని రైల్వేశాఖకే అందజేస్తే అది నిర్మించి నిర్వహిస్తుందనటంలో సందేహం లేదు. నిధులున్నాయి గనుక నిర్మాణం త్వరితంగానే సాగుతుంది. అవసరమైన సాంకేతిక పరిజ్ఞానమంతా మన రైల్వేలకు వుంది. మెట్రోలాగా విదేశీ పరిజ్ఞానమూ, దిగుమతులూ అవసరముండదు.

25-30 రూ॥ రేటుతో ఈ మూడు నగరాల మధ్యనా ఆర్టీసి నాన్‌స్టాప్ బస్సులను నడుపుతున్నది. గుంటూరు-విజయవాడల మధ్యన 5 నిమిషాలకొకటి చొప్పున గుంటూరు-తెనాలి, తెనాలి-విజయవాడ మధ్యన పావుగంటకొకటి చొప్పున ఈ బస్‌లు నడుస్తున్నాయి. ప్రతిపాదిత రైల్వేలైను నిర్మాణం జరిగితే ఈ ప్రయాణఖర్చు 10రూ॥లుకు తగ్గటమే కాక, నగరాలలోకి కూడా ప్రయాణించవచ్చు. కనుక నిర్మాణం పూర్తయిన మరునాటి నుండే ఈ మార్గానికి తగినంత ప్రయాణీకులుంటారు. ఇది ఆర్థికంగా లాభదాయకంగా వుండటమే కాకుండా, దీర్ఘకాలంలో జరిగే డీజలు ఆదా, వాయు కాలుష్యం తగ్గి లాభమూ చాలా ఎక్కువగా వుంటాయి.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

మార్క్సిజం : కార్మిక వర్గ సిద్ధాంతం

బూర్జువా వర్గానికి ఆర్థికవేత్తలు శాస్త్రీయ ప్రతినిధులు. అలాగే కార్మిక వర్గానికి సోషలిస్టులూ, కమ్యూనిస్టులూ సిద్ధాంతకారులు. కార్మికవర్గం ఇంకా ఒక వర్గంగా రూపొందని దశ. కనుక అది తగినంతగా అభివృద్ధి చెందలేదు. బూర్జువావర్గంతో దాని పోరాటం ఇంకా రాజకీయ స్వభావాన్ని సంతరించుకోలేదు. బూర్జువా పరిధిలో ఉత్పత్తి శక్తులు తగినంతగా అభివృద్ధి చెందలేదు. అటువంటి తొలిదశలో కార్మికవర్గ విమోచనకూ నూతన సమాజ ఆవిర్భావానికీ అవసరమైన భౌతిక పరిస్థితులు మనకు అప్పటికి ఇంకా కానరావు. అటువంటి దశలో ఈ సిద్ధాంతకారులు కేవలం ఊహాజనిత వాదులుగానే ఉంటారు మరి. అణగారినవర్గాల కోర్కెలను ఈడేర్చేందుకు కొత్త కొత్త వ్యవస్థలను ఎప్పటికప్పుడు రూపొందిస్తూనే ఉంటారు. ఒక నిత్యనూతన శాస్త్రం కోసం అన్వేషిస్తూనే ఉంటారు. ఆ తొలి పోరాట దశలో వారు పేదరికంలో కేవలం పేదరికాన్ని మాత్రమే గమనిస్తారు. అందులో పాత సమాజాన్ని విచ్ఛిన్నంచేసి కూలదోసే విప్లవకర పార్శ్వాన్ని వారు గ్రహించలేరు. అయితే చరిత్ర ముందుకు సాగుతున్న కొద్దీ కార్మికవర్గ పోరాటం మరింత స్పష్టమైన రూపాన్ని సంతరించుకుంటుంది. ఒక శాస్త్రం కోసం అప్పుడు సోషలిస్టులూ కమ్యూనిస్టులూ తమ మస్తిష్కాలలో అన్వేషించనక్కరలేదు. తమ కళ్ళ ఎదుట జరుగుతున్నదాన్ని సక్రమంగా గ్రహిస్తే చాలు. ఆ సంఘటనలను వ్యక్తంచేసే వాణిగా వారు మారితే చాలు. ఆ క్షణం నుంచి చరిత్ర చలనం సృష్టించిన ఈ కార్మికవర్గ శాస్త్రం తన కర్తవ్యాన్ని గుర్తిస్తుంది. చారిత్రక ఉద్యమంతో సహకరిస్తుంది. ఆనాటి నుంచి అది విప్లవకరంగా మారుతుంది. అది ఇక ఏమాత్రం పండితవాదంగా ఉండదు.

– మార్క్స్, తాత్విక దారిద్ర్యం (1847)

ఆధునిక సోషలిజం వ్యక్తం చేసేది వాస్తవ ఘర్షణనే

కొత్త ఉత్పత్తి శక్తులు వాటిని ఉపయోగిస్తున్న బూర్జువా రూపాన్ని ఇప్పటికే దాటి పెరిగాయి. ఉత్పత్తి శక్తులకు ఉత్పత్తి విధానానికి మధ్య సాగుతున్న ఈ ఘర్షణ వాస్తవం, వస్తుగతం. మనతో ప్రమేయం లేకుండా బాహ్యంగా జరుగుతుంది. తొలి పాపానికి, దేవుని న్యాయానికి మధ్య తలెత్తిన ఘర్షణలా ఇది మనుషుల మస్తిష్కాలలో జనించిన ఘర్షణ కాదు. ఈ ఘర్షణకు కారణభూతమైన మనుషుల అభీష్టంతోకానీ, లక్ష్యాలతోకానీ ప్రమేయం లేకుండా అది స్వతంత్రంగా జరుగుతుంది. ఈ వాస్తవ ఘర్షణను ఆలోచనలలో ప్రతిబింబించడమే ఆధునిక సోషలిజం. ఈ ఘర్షణలో బాధపడుతున్న కార్మికవర్గం మనసుల్లోనే మొట్టమొదట ఈ వాస్తవ ఘర్షణ ప్రతిబింబిస్తుంది.

– ఏంగెల్స్, యాంటీ డూరింగ్ (1878)

సామాజిక మార్పు... (మొదటిపేజీ నుండి)

తగిన అర్హతలున్నా, శక్తి, నైపుణ్యాలున్నా పని దొరకక నిరుద్యోగుల సంఖ్య పెరిగిపోతూవున్నది.

ఫక్తు కల్పనలతో, పచ్చి బూటకాలతో నిండిన శృతులు, స్మృతులు, బ్రాహ్మణాలు మొదలైన పాలక వర్గ సాహిత్యం నెలకొల్పిన కాఠిన్యపు కులవ్యవస్థను ఆధునిక పాలకులు యధాతధంగా కొనసాగిస్తూ, సమర్థించుతూ వుండటం వలన శ్రమజీవులలో, భౌతిక ఉత్పత్తులను చేస్తున్నవారిలో అత్యధికులు అణగారిపోతూనేవున్నారు. సమానత్వం, ప్రజాస్వామిక హక్కులు నిరాకరించబడిన సామాజిక వ్యవస్థక్రింద నలిగిపోతూ వున్నారు.

పాలకవర్గాలు, పాలకులు, ప్రభుత్వాలు అనుసరించుతున్న ప్రజావ్యతిరేక సామాజిక, ఆర్థిక, పారిశ్రామిక, వ్యవసాయక విధానాల కారణంగా దేశం సార్వత్రిక సంక్షోభంలోకి దిగజారిపోయింది. పేదరికం, నిరుద్యోగం, అసమానత్వం ఎల్లెడలా తాండవించుతున్నాయి. కోట్లాదిమంది ప్రజల జీవితాలు, ముఖాలు నిర్జీవంగా, స్పందనలేనివిగా మారిపోయి నప్పటికీ పాలకులు, పాలకవర్గాలు తమ తమ ఆస్థుల పెంపుదలకు, ఈ పనికిమాలిన (సామాజిక, ఆర్థిక అంతరాల అసమాన) వ్యవస్థ రక్షణకు మాత్రమే అంకితమైపోయారు. అందు వలననే దేశ జనాభాలో 40 కోట్ల నుండి 60 కోట్ల వరకు నిష్ట దరిద్రులుగా జీవితాలను గడిపేస్తున్నారు.

మరోవైపున ప్రపంచస్థాయి శతకోటీశ్వరులు, కోటీశ్వరుల సంఖ్య కూడా పెరిగి ప్రపంచ శత కోటీశ్వరులలో మన దేశ కోటీశ్వరుల సంఖ్య మూడవవంతుగా వున్నది. 2003లో వీరి చేతులలోని సంపద దేశసంపదలో 1.8 శాతం వుంటే, ఇప్పుడది 28 శాతానికి చేరింది. శ్రమచేసి సంపదలు సృష్టించుతున్నవారు పేదరికాన అధఃపాతాళాన వుండగా, పాలనను చేతపట్టుకొని ఎలాంటి శ్రమ, ఉత్పత్తిచేయకుండానే వనరులను, సంపదలను పోగేసుకొంటున్న వారు, కైంకర్యం చేస్తున్నవారు శిఖరాగ్రాన వున్నారు.

దారిద్ర్యం, నిరుద్యోగం, అనారోగ్యం, అవిజ్ఞానం, అసమానత్వం మన ప్రజలను చుట్టు ముట్టి – తమ తమ చేతులతో, మేధో ఆలోచనలతో దేశాభివృద్ధిని, అభివృద్ధిలో అద్భుత ఫలితాలని సాధించగలిగిన మన కష్టజీవులను, శ్రమవీరులను, నిర్వీర్యులుగా, నిష్ప్రయోజకులుగా చేసాయి. మన దేశాన్ని అత్యంత దయనీయ స్థితిలోకి దిగజార్చాయి. వరుసగా సాగిన పాలనలు, పాలకులు, పాలక వర్గాలవాళ్ళే ఈ దుస్థితికి బాధ్యత వహించాలి! అందుకు సంజాయిషీ చెప్పుకోవాల్సి వుంటుంది.

దేశం ఈవిధంగా వుండటానికి; పాలనావ్యవస్థ ప్రజలపట్ల ఇంత దయారహితంగా వుండటానికి; సామాజిక వ్యవస్థ ఇంతపతనం చెంది ప్రజలు తోడూనీడా లేని స్థితిలో పడిపోవటానికి పాలకులపై, పాలకవర్గాలపై బాధ్యతను మోపి వాళ్ళనే మనం నిలబెట్టి ప్రశ్నించాలి!.

67 ఏళ్ళ 'స్వాతంత్ర్యం' – దాని పర్యవసానం చెప్పకనే చెపుతున్నదిదే! సమాజం విచ్ఛిన్నమైపోతూ; మానవ సంబంధాలన్నీ చిన్నాభిన్నమైపోతూ; ఎలాంటి మానవీయ విలువలకు, ఆదర్శాలకు స్థానం లేకుండా పోతూవున్న – మన కళ్ళముందున్న పరిస్థితి చెపుతున్నదిదే!

బూర్జువావర్గాలు, పెట్టుబడిదారీవర్గాలు, భూస్వామ్య వర్గాలు – పాలకవర్గాలు చరిత్రగతి వారికందించిన ఉన్నత స్థానంలో వుండే అర్హతను ఎన్నడో కోల్పోయాయి. ఆ వర్గాలు సమాజాన్ని ఔన్నత్యం లేకుండా చేసి సమస్యల పెంటపోగుగా చేసాయి.

కనుక, సమయం ఇదే! సందర్భం ఇదే! కార్మిక వర్గం మొత్తంగా పురోగామిగా నిలవాలి! పీడిత వర్గాలన్నింటికి అగ్రగామిగా నిలవాలి! సమాజ పురోగమనానికి బాధ్యత చేపట్టాలి! పాలకవర్గాలను, పాలక దోపిడీ వర్గాలను ఆధిపత్య స్థానాల నుండి పడనెట్టి, సమాజాన్ని నడిపే, సమాజాభివృద్ధికి తోడ్పడేవిధంగా సామాజికసంబంధాలను పునర్వ వస్థీకరించే బాధ్యతలను కార్మికవర్గం చేపట్టాలి! చరిత్ర కార్మికవర్గంపై విధించిన కర్తవ్యం ఇదే!

'చరిత్రలో ఇంతవరకు జరిగిన ఉద్యమాలన్నీ అల్పసంఖ్యాకులఉద్యమాలు, లేదా అల్పసంఖ్యాకుల ప్రయోజనాల కొరకు జరిగిన ఉద్యమాలు. ఈనాటి కార్మికవర్గ ఉద్యమం అత్యధిక సంఖ్యాకుల ప్రయోజనాలకొరకు అత్యధికసంఖ్యాకులు బుద్ధి పూర్వకంగా, స్వతంత్రం (స్వచ్ఛందం)గా నడిపే ఉద్యమం' (మార్క్స్ – ఎంగెల్స్) ఇలాంటి మహత్తర, ఆవశ్యక ఉద్యమాన్ని నిర్మించటానికి పూనిక వహించుదాం! సమీకృతులమవుదాం! సంఘటితంగా నిలుద్దాం! నిత్యం విస్తరించే కార్మిక వర్గ ఐక్యతయే నిజమైన లాభం' (మార్క్స్–ఎంగెల్స్) అని చాటుదాం.

- ★ **నవోదయిన కార్మిక హక్కులను అమలు జరిపించుకొనటానికి; ప్రజాస్వామిక హక్కులను సాధించుకొనటానికి కార్మికులందరం సమైక్యంగా నిలబడుదాం!**
- ★ **దేశ వనరులను, సంస్థలను, ఆస్తులను బహుళజాతి సంస్థలకు, దళారీలకు కట్ట బెట్టటానికి వ్యతిరేకంగా కలిసికట్టుగా పోరాడుదాం!**
- ★ **సామాజిక మార్పుకోసం, నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ కోసం దేశం యొక్క నిజమైన స్వతంత్రత, సార్వభౌమాధికారాల కోసం పోరాడుదాం! ముందుదారిన సాగుదాం!**

2014 అక్టోబర్ 11, 12 తేదీలలో ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) ఆధ్వర్యంలో హైదరాబాద్‌లో జరిగే అఖిల భారత కార్మిక సదస్సును విజయవంతం చేసేందుకు ఆర్థికంగా, హార్దికంగా అన్ని విధాలా తోడ్పాటు నందించవలసిందిగా కోరుతున్నాం.

అఖిల భారత కార్మిక సంఘాల సమాఖ్య (న్యూ)

రాష్ట్ర కార్యవర్గం ఆంధ్రప్రదేశ్	**రాష్ట్ర కార్యవర్గం తెలంగాణ**

విజయవాడకు... (మొదటిపేజీ నుండి)

ఇక రాజధాని నిర్మాణం జరిగితే, పెరిగే జనాభా రాజధాని చుట్టూనే కేంద్రీకరింపబడకుండా ఈ 150 కి.మీ రైల్వేలైను చుట్టూ నివాస ప్రాంతాలు విస్తరిస్తాయి. అందువల్ల పౌరసేవలకు అవసరమైన మౌలిక నిర్మాణాలు సులభ సాధ్యమౌతాయి. దీనికి తగిన మాస్టరు ప్లానును ముందుగా రూపొందించు కుంటే, రాజధాని నిర్మాణానికయ్యే ఖర్చు కూడా తగ్గుతుంది.

ఇక మెట్రో ప్రాజెక్టుకు వస్తే, ఇది విజయవాడ నగరానికే పరిమితం. రాజధానికి ప్రజా రవాణా అవసరాలను ఇది తీర్చదు. రైల్వేస్టేషన్, బస్‌స్టాండ్ లలో దిగిన వారికి, నివాస ప్రాంతాలకు వెళ్లే అవసరాన్నే తీరుస్తుంది; అదీ పాక్షికంగానే మెట్రో స్టేషన్‌లో దిగి, నివాస ప్రాంతం చేరేందుకు మళ్లీ ఆటో పట్టుకోవాలి. అలాగే అధిక జనసాంద్రత గల వన్‌టౌన్, సత్యన్నారాయణపురం, అజిత్‌సింగ్ నగర్, ప్రసాదంపాడు పై ప్రాంతాల ప్రజల అవసరాలను తీర్చదు. అంతేకాక మెట్రో నడిచే రెండు ప్రధాన రోడ్లలో వుండేది ప్రధానంగా వాణిజ్య సముదాయాలే. ఇక్కడ రాకపోకలు సాగించేది కొనుగోలుదారులు, వీటిలో పనిచేసే చిరుద్యోగులే. 8రూ॥లకు సిటీబస్సు, అదే రేటుకు షేర్ ఆటోలు ప్రయాణీకులను చేరవేస్తున్న సమయంలో ఏ 20 రూ॥లో పెట్టి మెట్రో ఎక్కడానికి సామాన్యుడు సిద్ధపడడు.

ఢిల్లీ మెట్రోకు కేంద్రం కొంత సబ్సిడీ ఇస్తుంది అందువల్లా, ట్రాఫిక్ సమస్యలవల్లా అది ఆర్థికంగా నడవగలుగుతున్నది. విజయవాడ మెట్రో ఏ రకంగా చూసినా ఆర్థికంగా లాభసాటి కాదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి గుదిబండ అవుతుంది.

ఢిల్లీ మెట్రో నిర్మాణంలో విదేశీ కంపెనీలకు పెద్ద పీట వేశాడన్న విమర్శ శ్రీధరన్ మీద వుంది. ఇది చాలా వరకూ నిజమే. మన పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేయటానికి వీలుగా మీటరు గేజిని కాదని విదేశీ కంపెనీలు తయారుచేసే గేజికి ఆమోదం తెలిపాడు. దీనితో పట్టాలు, పట్టాకు బిగించే మేకుల నుండి మెట్రో రైలు పెట్టెల వరకు విదేశీ కంపెనీలు తయారుచేసి ఇక్కడకు పంపుతున్నాయి. ఈ రైళ్లు నడిచినంతకాలమూ ఈ పరాధీనత కొనసాగుతుంది. పూర్తిగా తయారైన మెట్రో రైలు పెట్టెలు జపాను నుండి హైదరాబాదు మెట్రోకు దిగుమతి కావటం చూశాం కదా! కి.లో మీటరుకు ఒక స్టేషను వుండి, గంటకు 25 కి.మీ వేగాన్ని మించి ప్రయాణించని, తక్కువ బరువుండే ఈ రైలు పెట్టెలను భారత పరిశ్రమలు, ప్రత్యేకించి రైల్వే కోచ్ ఫ్యాక్టరీలు తయారు చెయ్యగలవు. అయినా గేజి మార్పిడి నిర్ణయంతో వీటి తయారీ విదేశీ కంపెనీల పరమయింది. అదే భారత పరిశ్రమలకిచ్చి వుంటే, కొన్ని కొత్త కోచ్ ఫ్యాక్టరీల నిర్మాణం జరిగి, కొన్ని వేలమంది కార్మికులకు శాశ్వత ఉపాధి లభించేది. భారత ద్రవ్యవనరులు భారత ప్రగతికి మదుపుగా సంచయం జరిగి వుండేవి.

మోడీ నుండి బాబు వరకూ ఉత్పాదక రంగాన్ని పెంచుతామంటున్నారు. కాని దానికి విరుద్ధమైన చర్యలే తీసుకుంటున్నారు. ఈ వాస్తవాన్ని కప్పిపుచ్చు కునేందుకు గాలిలో మేడలు కట్టే ఈ పథకాలతో ప్రజలను మభ్యపరుస్తున్నారు. ఇప్పటికైనా విభజన సందర్భంగా వచ్చిన అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని ప్రజల అవసరాలను తీర్చే రవాణా వ్యవస్థ నిర్మాణానికి పూనుకోవటం మంచిది. ✡

అమెరికాలో నల్లజాతి... (3వపేజీ నుండి)

విరిగిన కాలుకు వైద్యం చేయించుకునేందుకు వచ్చేవారిలో నల్లజాతివారు మరియు హిస్పానిక్స్ ఎక్కువగా వుంటారని, తెల్లజాతివారు చాలా తక్కువగా, అరుదుగావుంటున్నారని పరిశోధకులు పేర్కొంటున్నారు. పాఠశాలల యాజమాన్యం సెస్పెండ్‌చేసే విద్యార్థులలో శ్వేతజాతి విద్యార్థులతో పోల్చితే మూడురెట్ల కంటే ఎక్కువమంది నల్లజాతి విద్యార్థులు సస్పెన్షనుకు గురవుతున్నారు. పోలీసులు అరెస్టుచేసే గంజాయి సేవనానికి శ్వేతజాతీయులకంటె నల్లజాతివారు 3.7 రెట్లు అధికంగా వుంటున్నారు. శ్వేతజాతీయులలో 6.6 శాతం నిరుద్యోగులుగా వుండగా నల్లజాతివారిలో 12.6 శాతం వున్నారు. ఉద్యోగాల తీసివేతలు, అరకొర సౌకర్యాల విద్యాసంస్థలు, నల్లజాతి యువకుల హత్యలు వంటివన్నీ చికాగో, డెట్రాయిట్ వంటి నగరాల్లో సర్వసాధారణంగా వున్నాయి. రాజకీయాధికారం పొందటం కోసం శ్వేతజాతీయులకు నల్లజాతీయులకు నడుమ ఓ పెద్ద అగాధం వుంది. తరతరాలుగా జాతి వివక్షావిధానం అమెరికాలోని నల్లజాతీయులను వేటాడుతోంది. జాతులపరంగా న్యాయాన్యాయాలు, వ్యవస్థాగత అసమానతలు అమెరికా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో బలంగా పాతుకుపోయి వున్నాయి.

అమెరికా అధ్యక్షుడిగా రెండు పర్యాయాలు ఒబామా ఎన్నికవటంగానీ, మిధ్యగా మిగిలిన మానవ హక్కుల గురించి గొప్పగా చెప్పుకునే అమెరికాలోని 'ప్రజాస్వామ్య' వ్యవస్థకానీ, అమెరికాలో పాతుకు పోయిన జాతి వివక్షావిధానాన్ని అంతమొందించలేవు; నల్లజాతీయుల జీవన పరిస్థితులను మెరుగుపరచనూ లేవు. అందుకు భిన్నంగా అమెరికా అనుసరిస్తున్న నయాఉదారవాదఆర్థికవ్యవస్థ మరియు సామ్రాజ్యవాద విధానాలు ప్రజలమధ్య జాతిపర విబేధాలను మరింతగా పెంచుతున్నాయి. జాత్యహంకార విద్వేషాలు, ప్రజలను జాతి ప్రాతిపదికగా విభజించే నయా నాజీశక్తుల రూపంలో ఫాశిజం తలెత్తేందుకు దారితీస్తుంది.

కనుక, జాతి దురహంకారము, జాతిపర వివక్షతలు 'వర్ధిల్లటానికి', ప్రజలమధ్య చిచ్చురగలటానికి అమెరికాలోని పెట్టుబడిదారీ ఆర్థికవ్యవస్థే పునాదిగా వుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వర్గస్వభావమే దీనికి కారణం. అందుకే, ఈ వర్గవ్యవస్థను కూకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించి దాని స్థానంలో సామ్యవాదవ్యవస్థను స్థాపించుకునే చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని–ప్రపంచ కార్మికవర్గ ఉద్యమంలో భాగంగా అమెరికా కార్మికవర్గం స్వీకరించి దానిని సఫలం చేసేందుకు పూనిక వహించాలి. ✡

ఉత్తరబెంగాల్ ప్రాంత... (4వపేజీ నుండి)

పెంపకం అనేది నేటికీ చాలా లాభసాటి అయిన వ్యాపారంగా వుండటంతోపాటు అనేక తేయాకుతోటలు బాగా లాభాలార్జిస్తున్నాయి. అదేవిధంగా తేయాకు కంపెనీలు తేయాకు వ్యాపారంతో వృద్ధి పొందు తున్నాయి. తేయాకు తోటల్లో పనిచేసే కార్మికులపై సాగించే నికృష్ట, అమానవీయ దోపిడీపై ఆధారపడే వీరి సూపర్‌లాభాలు సాధ్యమవుతున్నాయి.

మూతవేసిన తేయాకు తోటల యజమానులు గానీ, మూతవేయటానికి సిద్ధమవుతున్న తేయాకు తోటల యజమానులు గానీ తేయాకు తోటల కార్మిక యూనియన్లు కోరినవిధంగా కార్మికుల వేతనాలను తగిన విధంగా పెంచటానికి నిష్కర్షగా నిరాకరిస్తున్నారు.

'తేయాకు తోటల పర్యాటకరంగ' పథకాలు యాజమాన్యాలకు లాభాలు సమకూర్చిపెడుతుండగా, తేయాకు తోటల కార్మికుల జీవన స్థితిగతులను దిగజారుస్తున్నాయి.

తేయాకు తోటల కార్మికుల దుర్భర స్థితిగతులను సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఏదోమేరకు అంగీకరిస్తున్నప్పటికీ, తేయాకు తోటల యజమానుల నుండి కార్మికులకు రావలసిన వేతన బకాయిలను చెల్లింపు జేసేందుకుగానీ, లేదా పెరుగుతున్న నిత్యావసర ధరల కనుగుణంగా కార్మికుల వేతనాలను న్యాయబద్ధంగా పెంపుజేసేందుకు గానీ అత్యవసరమైన, తీవ్రమైన ప్రయత్నం చేయటానికి సిద్ధంగాలేవు. పీడిత ప్రజానీకాన్ని భారీవాగ్దానాల భ్రమలలోముంచి మోసగించటంలోనూ, అదేవిధంగా పెట్టుబడిదారీవర్గపు ప్రయోజనాలు కాపాడేందుకు కట్టుబడి వుండటంలోనూ పాలకుల నయవంచన ఇక్కడే వెల్లడవుతుంది.

ప్రభుత్వాధికారాన్ని చేజిక్కించుకొని, దానిని కాపాడుకునేందుకు ఇచ్చే అలంకారప్రాయమైన నినాదాల మాటున కనీసవేతన పెంపుకోసం తేయాకు తోటల కార్మికులు సాగించే నిరసనలు పెడచెవిన పెట్టబడుతున్నాయి.

కనుక, తేయాకు తోటల కార్మికుల మౌలిక ప్రయోజనాల పరిరక్షణ కోసం, వారి సమస్యల పరిష్కారం కోసం కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించటమే పరిష్కారం. ✡

స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో కార్మికుల తొలి పోరాటం

వెంకట స్వామినాధన్

చరిత్ర తవ్వుతున్న కొద్దీ కొత్త విషయాలు వెలికి వస్తూంటాయి. భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో కార్మికుల తొలి రాజకీయ సమ్మె 1908 జులై 23న బొంబాయిలో ప్రారంభమయినట్టుగా చరిత్రలో లిఖించబడింది. బాలగంగాధరతిలక్ అరెస్టుకు నిరసనగా సమ్మె జరగటం, అంతర్జాతీయ దృష్టిని అది ఆకర్షించడం, లెనిన్‌లాంటి విప్లవనేతలు దాని ప్రాధాన్యతను పేర్కొనటం–ఇవన్నీ చరిత్రలో భాగం.

కాని వాస్తవాల ఆధారంగా చరిత్రను వివరించ వలసివస్తే అంతకు కొద్దికాలం క్రితం భారతదేశం దక్షిణ కొసన తిరునల్వేలి, టూటికోరిన్ పట్టణాలలో, కార్మికుల సార్వత్రిక సమ్మెపోరాటం బొంబాయితో పోల్చదగిన రాజకీయ వాతావరణంలో జరిగినట్టు ఆధారాలు వున్నాయి. 20వ శతాబ్దం తొలిదశాబ్దంలో బెంగాల్, పంజాబ్, మహారాష్ట్రలలో రాజకీయ వాతావరణం వేడెక్కింది. తీవ్రవాద రాజకీయాలు వ్యాపించిన కాలం. అలాంటి వాడి, వేడిగల రాజకీయ పరిస్థితులు ఈ రెండు పట్టణాలలోను ఏర్పడ్డాయి.

కాని యిది ఎవరి దృష్టిన పడలేదు! దక్షిణభారతం గురించిన అనేక వాస్తవాలు మరుగునపడినట్లుగానే, బహుశ యిదికూడ జరిగివుండవచ్చు. కారణాలు ఏమైనా వుండవచ్చు. బొంబాయి పోరాటంలాంటి విస్తృత స్వభావం కల్గినది కాకపోయినా దాని ప్రాధాన్యతను తక్కువగా అంచనా కట్టదగినదికాదు.

నాటి రాష్ట్ర రాజధాని నగరం మద్రాసు గాఢనిద్రలో వుంది. కాని రాష్ట్రంలోని మారుమూల ప్రాంతంలో రాజకీయ రణభేరి మారుమ్రోగుతున్నది. దానిలో ముఖ్యపాత్రధారి వి.ఓ.చిదంబరం పిళ్ళే. వృత్తిరీత్యా న్యాయవాది. రాజకీయాలలో తిలక్ అనుచరుడు. 1907లోనే బ్రిటిష్ కంపెనీలకు పోటీగా స్వదేశీ సీమ్‌నావిగేషన్ కంపెనీని రెండు ఓడలతో ప్రారంభించాడు. ఒకటి ప్రయాణీకుల నావ. రెండోది సరకు రవాణా నావ. టూటికోరిన్ కొలంబోల మధ్య తిరుగుతూండేవి.

1900 సంవత్సరంలో టూటికోరిన్ వచ్చి స్థిరపడిన చిదంబరం పిళ్ళే అనతికాలంలోనే జాతీయోద్యమంలో భాగస్వామి అయినాడు. రాజకీయ ఓనమాలు అభ్యసించాడు. కార్మికోద్యమానికి బీజాలు నాటాడు. కార్మికుల పనిపరిస్థితులు దుర్భరంగా వున్నాయి. నికృష్టమైన వేతనాలు. దోపిడీ స్వరూపం భయంకరంగా వుంది. బ్రిటీష్ మిల్లు యజమానుల కాఠిన్యతను ప్రశ్నించి, ఎదిరించి, కార్మికుల సమీకరణకు చిదంబరం పిళ్ళే పూనుకొన్నాడు. జాతీయోద్యమంలో అంతర్భాగంగా కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించాలని ఆయన భావించాడు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం పునాదులను పెకిలించేందుకు రైల్వే, తంతి, తపాలా కార్మికుల యూనియన్‌ల స్థాపన అవసరమని గుర్తించాడు.

చిదంబరం పిళ్ళే మొదటి ప్రయత్నం సఫలీకృత మయింది. బ్రిటీష్‌వారి యాజమాన్యంలోగల కోరల్ మిల్లులో మొదటి సమ్మె నిర్వహించాడు. ఆనాడు దేశంలో ఎక్కడా ఏ పరిశ్రమలోనూ ట్రేడ్ యూనియన్ లేదు.

కార్మికుల కోర్కెలు ఏమిటి? ఆదివారం సెలవు ప్రకటించాలి. దానిని పనిదినంగా పరిగణించి వేతనాలు యివ్వాలి. నెలసరి వేతనం ప్రతి రెండవమాసం 15వ తేదీలోగా చెల్లించాలి. పనిదినం ఉదయం 6 గంటల 30 నిముషాలకు ప్రారంభమయి సూర్యాస్తమయం వరకు వుండాలి. మధ్యలో భోజన విరామం వుండాలి.

ఆనాటి నాయకులు చిదంబరం పిళ్ళే, సుబ్రమణ్య శివ ప్రసంగాల పాఠాలను పరిశీలిస్తే కొన్ని ఆసక్తి కరమయిన ఉదంతాలు తెలుస్తున్నాయి. పోలీసుల నివేదికలలో కూడ ఆ భాగాలు వున్నాయి. 1905 రష్యన్ విప్లవాన్ని ఉగ్గడిస్తూ వారు ప్రసంగించారు. సమాజ మార్పుకు విప్లవం అవసరమని వారు బోధించారు. కార్మికులు సమ్మెచేస్తే దేశం సంపద బయటకు పోవడం కష్టం. స్వదేశీ ఉద్యమం పెరుగుతుంది. బ్రిటిష్ ఆధిపత్యం అంతమవుతుంది.

1908 ఫిబ్రవరి 27న టూటికోరిన్ కోరల్‌మిల్లు కార్మికులు 500 మంది సమ్మెకు దిగారు. సమ్మెను అణచివేసేందుకు పెద్దఎత్తున పోలీసులు రంగప్రవేశం చేశారు. కర్ఫ్యూ విధించారు. కాని ఉద్యమ నాయకులు, కార్మికులు నిషేధాలను ఉల్లంఘించి ప్రదర్శనలు, సభలు నిర్వహించారు. రోజులపాటు పోరాటం సాగింది. కార్మికులకు సంఘీభావంగా అనేక వృత్తులలో వున్న కష్టజీవులు ఉదారంగా విరాళాలు అందజేశారు. ప్రజల సానుభూతి పలు రూపాలలో వ్యక్తమయింది. దుకాణదారులు వస్తువులను బ్రిటిష్ అధికారులకు అమ్మనిరాకరించారు. సమ్మె పోరాట వార్తలు హిందూ తదితర పత్రికలలో ప్రముఖంగా ప్రచురించబడ్డాయి. కొన్ని బెంగాల్ పత్రికలు కూడా ప్రచురించాయి. సమ్మెదారులకు సంఘీభావంగా అధికారులకు వ్యతిరేకంగా సామాజిక బహిష్కరణ ఉద్యమం ఉధృత రూపం తీసుకుంది.

ఇక్కడ ఒక అసాధారణ ఉదంతాన్ని వివరించడం అసందర్భం కాదనుకుంటున్నాను. రంగస్వామి అయ్యంగార్ పెద్దవకీలు ఆయన్ని కౌన్సిలర్‌గా నామినేట్ చేసింది. స్థానిక పోలీసులకు ఆయన అండగా నిలబడ్డారు. ఒకరోజు ఉదయం ఆయన క్షౌరశాలకు వెళ్ళాడు. ఆయన గెడ్డం గీసేందుకు క్షురకుడు సబ్బు పులుముతూ కలక్టరుగారి ప్రతిపాదనలను మీరు బలపరచారా అని అయ్యంగారిని అడిగాడు. ఆ సంగతి నీకనవసరం అని అయ్యంగారు కసురుకున్నాడు. ఆ మీదట క్షురకుడు గెడ్డం గీయటం తనపని కాదని తిరస్కరించాడు. ఆ పెద్దమనిషి ఇతర క్షౌరశాలలకు వెళ్ళాడు. అందరూ తిరస్కరించారు. జట్కావాలా ఆ పెద్దమనిషికి బండి కట్టలేదు. అయ్యంగారు కలెక్టరు బంగళాకి వెళ్ళి ఆయన ముందు సాష్టాంగ ప్రమాణం చేసి తనగోడును వెళ్ళబుచ్చుకున్నాడు. కానీ కలెక్టరు జోక్యం చేసుకోలేదు.

కర్ఫ్యూ విధించినప్పటికీ అదనపు పోలీసు బలగాలను దింపినప్పటికీ సమ్మె పోరాటం బలహీన పడలేదు. చివరకు కార్మికుల కుటుంబ సభ్యులను అపహరించుకుపోయారు. కలెక్టరు ప్రోత్సాహంతో గూండాలు స్వైరవిహారం చేశారు. చిట్టచివరకు ప్రభుత్వము, మిల్లు యజమానులు దిగిరాక తప్పలేదు. సమ్మె మార్చి 7వ తేదీన జయప్రదంగా ముగిసింది. వందేమాతరం పత్రికలో అరవిందో దీన్ని శ్లాఘిస్తూ వ్యాసం రాశారు. దక్షిణాఫ్రికాలో గాంధీజీ నిర్వహిస్తోన్న ట్రాన్స్‌వాల్ ఆందోళనతో పోల్చదగినది అని అభివర్ణించాడు. అప్పటివరకూ బెంగాల్‌లో జరిగిన సమ్మెలు ఏవీ జయప్రదం కాలేదు. కాని టూటికోరిన్ సమ్మె పోరాటం గొప్ప విజయాన్ని సాధించింది. సమ్మెకు నాయకత్వం వహించిన చిదంబరం పిళ్ళేని పోరాట పటిమను ప్రదర్శించిన కార్మికులను అరవిందోఘోష్ కొనియాడాడు.

ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలనే పగతో బ్రిటిష్ అధికారులు అవకాశంకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. బిపిన్ చంద్రపాల్ 1908 మార్చి 10వ తేదీన విడుదల కానున్నారు. ఆరోజున ప్రజలు ప్రదర్శనకు సమాయత్త మవుతున్నారు. గవర్నమెంటు నిషేధాజ్ఞలను విధించింది. వాటిని ఉల్లంఘించటంలో మార్చి 10న చిదంబరం పిళ్ళేని అరెస్టుచేశారు. దానికి నిరసనగా మార్చి 13న బర్మాషెల్ కార్మికులు బెస్ట్ కంపెనీ కార్మికులు సమ్మెకు దిగారు. టూటికోరిన్ పట్టణమంతా ఉద్రిక్త వాతావరణం నెలకొంది. దుకాణాలు పూర్తిగా మూసివేశారు. పెద్ద ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. మార్చి 14న కోరల్‌మిల్లు కార్మికులు తిరిగి సమ్మెకు పూనుకున్నారు. రిక్షా కార్మికులు, జట్కా డ్రైవర్లు తమ పనిని నిలిపివేశారు. తిరునల్‌వేలీలో కూడా సమ్మె పోరాటం సాగింది. పోలీసు నిర్బంధ యంత్రాంగం పెద్దయెత్తున కదిలింది. టూటికోరిన్, తిరునల్‌వేలీ పట్టణాలలో సమ్మెను అణచివేసేందుకు అధికారులు తమశక్తిని అంతా ఒడ్డారు. గతంలో యాజమాన్యం అంగీకరించిన సౌకర్యాలను రద్దుచేశారు. కార్మిక నాయకులను జైలులో నిర్బంధించారు. సమ్మె పోరాటం చెదిరిపోయింది.

ఆర్థిక కోర్కెలకొరకు కార్మికులు పోరాడలేదు. తమ నాయకుని అరెస్టును ఖండిస్తూ నిరసనగా రాజకీయ సమ్మెకు తలపడ్డారు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిలబడ్డారు. ఆ తరువాత 4 మాసాలకు బొంబాయి కార్మికులు తిలక్ అరెస్టుని నిరసిస్తూ రాజకీయ సమ్మెని నిర్వహించారు. ✦

అమెరికాలో నల్లజాతి వారిపై దాడులు

హేయమైన జాతిదురభిమానాన్ని పెంచిపోషించే పెట్టుబడిదారీ విధానమే మూలకారణం

2014 ఆగస్టు 9న అమెరికా–మిస్సోరీలోని ఫర్గూసన్‌కు చెందిన ఓ శ్వేతజాతి పోలీసు, 18 సం॥ వయస్సున్న మైఖేల్ బ్రౌన్ అనే ఓ ఆఫ్రో– అమెరికన్‌ను కాల్చి చంపాడు. తలలో రెండు బులెట్ గాయాలతో సహా బ్రౌన్ శరీరంపై తక్కువలో తక్కువ ఆరు బులెట్ గాయాలునానయి. నిరాయుధుడైన బ్రౌన్ నుండి ఏవిధమైన రెచ్చగొట్టే చర్యలేకుండానే, ఆ పోలీసు తుపాకి ఎక్కుపెట్టి బ్రౌన్‌పై పలుమార్లు కాల్పులు సాగించాడని ముఖ్యమైన ఓ ప్రత్యక్షసాక్షి చెపుతున్నాడు. కాల్పులతో నేలకొరిగిపోయిన బ్రౌన్ మృతశరీరం రక్తపు మడుగులో నడివీధిలో గంటల తరబడి అలాగే పడివున్నా పోలీసులు అక్కడికి చేరుకోలేదు. ఈ సంఘటన ఆఫ్రో–అమెరికన్లలో తీవ్ర ఆగ్రహాన్ని రగిలించి, ఫర్గూసన్ వ్యాపితంగా – చట్టాన్ని అమలుచేయవలసిన ప్రభుత్వాధికారుల జాతిదురహంకార దృక్పధానికి వ్యతిరేకంగా–ఆందోళనలకు దారితీసింది. పోలీసులు భాష్పవాయువును, చెవులు బద్దలయ్యే శబ్దం కలిగించే సోనిక్ పరికరాలను ప్రయోగించారు. కర్ఫ్యూ విధించారు. అదేవిధంగా ఈ నిరసనాందోళనలను అణచివేసేందుకు పలువురు పత్రికావిలేఖరులతో సహా అనేకమందిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. "శాంతి భద్రతలను" పరిరక్షించేందుకు నేషనల్ గార్డు బలగాలను మోహరించారు. శాంతియుతంగా సాగుతున్న నిరసనాందోళనలపై పోలీసులు సాగించిన ఈ హింసాకాండతో ప్రభుత్వ పాలనా యంత్రాంగానికి వ్యతిరేకంగా దేశవ్యాపితంగా ఆగ్రహం వ్యక్తమైంది.

ఈ ఘటనతో సంబంధమున్న, బ్రౌన్‌ను కాల్చి చంపిన పోలీసు గురించిన వివరాలు వెల్లడిచేయకుండా ఫర్గ్యుసన్ పోలీసులు మొండిగా వ్యవహరించారు. ఎప్పుడైతే ప్రజాందోళన తీవ్రమైందో, అప్పుడు మాత్రమే పోలీసు అధికారులు దిగివచ్చి ఈ ఘటనతో సంబంధం వున్న పోలీసు పేరు డేరెన్ విల్సన్‌గా బయటకు ప్రకటించారు. అయితే, అతనిని అరెస్టు చేయటానికి ఫర్గ్యూసన్ పోలీసులు నిరాకరించారు. డేరెన్‌విల్సన్ అనబడే ఆ పోలీసును విధులనుండి తాత్కాలికంగా మాత్రమే తొలగించారు.

ఈ సమయంలో, విల్సన్ సాగించిన క్రూరమైన చర్యను కప్పిపుచ్చేందుకు ఫర్గ్యూసన్ పోలీసులు ఓ కట్టుకథను ప్రచారంలోకి తెచ్చారు. మృతుడు బ్రౌన్ ఓ మద్య దుకాణంలో దొంగతనం కేసులో అనుమానితుడనీ, అందుచేతనే అతను విల్సన్‌తో ఘర్షణకు దిగాడు అనేది వారి కథనం. ఆ మద్యం దుకాణం లోపలి భాగంలోని రహస్యకెమేరా చిత్రించిన వీడియో దృశ్యాలను పోలీసులు వెల్లడి చేశారు. ఈ దృశ్యాలలో వున్న అతను బ్రౌనేనని నిర్ధారించగలిగేవిగా ఆ దృశ్యాలు లేవు. కేసును తమకు అనుకూలంగా మలుచుకునేందుకు దూకుడుగా పోలీసులు సాగించిన ఈ చర్యలను ఆమ్నెస్టీ ఇంటర్నేషనల్, హ్యూమన్‌రైట్స్ వాచ్‌వంటి హక్కుల సంస్థలు తీవ్రంగా విమర్శించాయి. ఈజిప్టు విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖ ఓ పత్రికా ప్రకటనలో అమెరికా పోలీసుల చర్యలను విమర్శించింది. సమావేశహక్కు శాంతియుతంగా భావాలను వ్యక్తీకరించే హక్కులపట్ల సంయమనంతో, గౌరవభావంతో వ్యవహరించాల్సిందిగా ఆ ప్రకటనలో కోరింది.

ఏమైనా, ఆఫ్రో – అమెరికన్లు సాగించే ఈ నిరసనాందోళనలన్నీ కమ్యూనిస్టుల అండదండలతో సాగుతున్నట్లుగా, అలాగే ఈ ఆందోళనల్లో 'బయటవారు' పాల్గొంటున్నట్లుగా పనిగట్టుకొని కార్పొరేటు మీడియా ప్రసారం చేసింది. ఈ విధమైన తప్పుడు కధనాలు, వార్తలతో సిఎన్‌ఎన్ వంటి ఛానళ్లు–జాతిదురభిమానంతో ఓ ఆఫ్రో–అమెరికను ఓ శ్వేతజాతి పోలీసు కాల్చిచంపాడనే వాస్తవ విషయాన్నుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించేందుకు వ్యర్థప్రయత్నం చేశాయి.

ఈ సంఘటనలో రెండు ముఖ్యమైన కీలకాంశాలున్నాయి. ప్రజలు శాంతియుతంగా నిరసన తెలియ జేస్తున్న సందర్భంలో వాటిని అణచివేయటంకోసం భారీ సాయుధ బలగాలను మోహరించి అతిగా పోలీసులను ఉపయోగించారనేది ఒక అంశం. గత సం॥ర కాలంలో దాదాపు నాలుగువందల మంది పోలీసు కాల్పులలో మరణించి వుండటమనేదే–అమెరికా ప్రజానీకం ప్రత్యేకించి అల్పసంఖ్యాక ప్రజానీకంయొక్క ఆగ్రహం ఎంతటి సమర్ధనీయమో తెలియజేస్తోంది.

మరో అంశమేమంటే–అమెరికా సమాజంలో విస్తృతంగా వ్యాపించి కొనసాగుతున్న జాతివివక్షా విధానం. నల్లజాతి యువకులు దూకుడుగా వుంటారని, వీరంతా ప్రమాదకరమైనవారే. భావాలను మనస్సులలో ప్రతిష్టించే సంస్కృతి అమెరికాలో నెలకొని వుంది. నల్లజాతివారు ప్రత్యేకించి ప్రమాదకరమైనవారుగా, దోచుకునే స్వభావంకలవారుగా, నేరపూరిత మనస్తత్వం కలవారుగా చూడబడుతున్నారు. అమెరికాలో నేర న్యాయవ్యవస్థ–వ్యవస్థీకృత జాతివివక్షా విధానంతో, మానవులపట్ల పక్షపాతంతో వ్యవహరించే తత్వాన్ని వ్యాప్తిచేసేదిగానూ వుంది. శ్వేతజాతి పోలీసు అధికారులు, న్యాయవాదులు, న్యాయమూర్తులచే దోషిగా నిర్ధారించబడే లోపుకూడా నల్లజాతివారు అమాయకులుగా పరిగణించబడరు.

అమెరికాలో, ప్రతిలక్షమంది జనాభాకు 7340 మంది జైళ్ళలో మగ్గుతున్నారు. వీరిలో 40శాతం నల్లజాతివారుగా వున్నారు. ప్రతి లక్షమంది జనాభాకు 3,042 మంది నల్లజాతి పురుషులు జైళ్ళలో వుండగా, శ్వేతజాతి పురుషులసంఖ్య ఏనాడూ 487కు మించి లేదు. జైళ్ళలో వున్న వారిలో 28 శాతం జీవితఖైదు ననుభవించేవారు నల్లజాతివారుకాగా, తెల్లజాతీయుల జీవిత ఖైదీలు 4 శాతం మాత్రమే. ప్రత్యేకించి ఫర్గ్యూసన్, మిస్సోరిలతో నల్లజాతి ప్రజలు జనాభాలో 67 శాతంగా వుంటారు.

కాగా, వీరిలో 86శాతం పైగా నల్లజాతికి చెందిన డ్రైవర్లు ట్రాఫిక్ నిబంధనలను అతిక్రమించినవారుగా ఒక నివేదిక పేర్కొంది. ఫర్గ్యూసన్‌లోని సెయింట్ లూయిస్ సబర్బన్ పరిధిలో పోలీసులు వాహనాలను ఆపి సోదాలు నిర్వహించే సమయంలో 12.1 శాతం నల్లజాతి డ్రైవర్లవద్ద 22శాతం నిషిద్ధవస్తువులు లభించగా 6.9శాతం శ్వేతజాతి డ్రైవర్లవద్ద 34శాతం నిషిద్ధవస్తువులు లభించాయి.

2014 ఆగస్టు 18న న్యూయార్కు నగరంలో ఓ భారీ ప్రదర్శన, ధర్నా నిర్వహించారు. పోలీసులు ఎరిక్‌గార్నర్ అనే అతనిని అరెస్టు చేసే సందర్భంలో ఉపిరాడక అతను చనిపోయాడని వైద్యపరీక్షలో వెల్లడవటంతో ఆగ్రహించిన ప్రజలు ఈ కార్యక్రమం చేపట్టారు.

అమెరికాలోని నేరన్యాయవ్యవస్థలో జీర్ణించుకు పోయిన వ్యవస్థీకృత జాతివివక్షా విధానాలను పైన పేర్కొన్న సమాచారం, సంఘటనలు స్పష్టంగా వెల్లడి చేస్తున్నాయి.

ఈ విధమైన పోలీసుల జాతివివక్షాపూరిత హత్యా సంఘటనలు అమెరికాలో సర్వసాధారణమైపోయాయి. ఆఫ్రో – అమెరికన్ సమూహాలను హింసాత్మక నిరసనలకు ప్రేరేపిస్తున్నాయి.

1991 మార్చిలో రోడ్నీకింగ్ అనే ఓ నల్ల జాతీయుదుని లాస్‌ఎంజెల్స్‌లో, లాస్‌ఎంజెల్స్ పోలీసులు క్రూరంగా హత్యగావించారు. కాగా, ఈ ఘటనలో నిందితులైన నలుగురు పోలీసు అధికారులపై 1992లో కేసు కొట్టివేయబడటంతో విస్తృతస్థాయిలో నిరసనాందోళనలు జరిగాయి.

2012 ఫిబ్రవరిలో, ఫ్లోరిడాలో మార్టిన్ అనే నల్లజాతీయుడిని మరింత క్రూరంగా పోలీసులు హత్యగావించారు. దీనిలో నిందితులైన పోలీసులపై మోపిన కేసును కోర్టు కొట్టివేసింది.

ప్రస్తుత ఘటనలో ముద్దాయి అయిన శ్వేతజాతి పోలీసు డేరెన్ విల్సన్ మద్దతుదారులు, అతనికి మద్దతుగా అతను ఇంకా అరెస్టుకూడా కాకముందే ఆన్‌లైన్లో 3 లక్షల డాలర్ల డబ్బును జమచేశారు. అమెరికా సమాజంలో జాతిదురభిమానం ఎంతగా వేళ్ళూనుకోపోయిందో ఇది మనకు తెలియజెప్తోంది. విల్సన్‌కు మద్దతుగా పోగుపడ్తున్న నిధి ఇంకా పెరుగుతూ వుంది. (తరువాయి 2వ పేజీలో)

దేశప్రజల-ఆదివాసుల ప్రయోజనాలకు భిన్నంగా బాక్సైటు ఖనిజ తవ్వకాలకు తహతహలాడుతున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రప్రభుత్వం

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత విశాఖ ఏజన్సీలో బాక్సైటు ఖనిజ తవ్వకాల గురించిన చర్చ మరోసారి రంగంమీదకొచ్చింది. బాక్సైటు నిల్వల వెలికితీతకోసం గత ప్రభుత్వం చేసుకున్న ఒప్పందాలను రద్దుచేయాలని ఏజన్సీప్రాంత ప్రజానీకం, ప్రజాసంఘాలు, ప్రజాతంత్ర వాదులు డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

విలువైన బాక్సైటు ఖనిజంపై సామ్రాజ్యవాదుల పట్టు

ప్రపంచంలో ఖనిజ నిక్షేపాలు ఉష్ణమండల ప్రాంతంలో అధికంగా వున్నాయి. మొత్తం బాక్సైటు నిక్షేపాలలో 75శాతం మూడవ ప్రపంచ దేశాలలోనే వున్నాయి. బాక్సైటు ముడిఖనిజాన్ని భూమినుండి తవ్వితీసి, రిఫైనరీలో శుద్ధిచేసి అల్యూమినియం ఆక్సైడ్ (అల్యూమినా')గా, స్మెల్టర్లలో అల్యూమినాను అల్యూమినియం లోహంగా మలుస్తారు.

రవాణా యంత్రసామాగ్రి తయారీకి, విద్యుత్తు పరికరాల తయారీకి, నిర్మాణ, ప్యాకేజీ రంగాలలో అల్యూమినియంయొక్క అవసరాలు బహుముఖంగా వున్నాయి. దృఢంగా వుంటూ బరువు తక్కువగా వున్న కారణంగా విమానాల తయారీలో అల్యూమినియాన్ని విరివిగా వినియోగిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తమ యుద్ధ అవసరాలకు విమానాల తయారీకి అవసరమైన అల్యూమినియం లోహాన్ని మూడవ ప్రపంచ దేశాలనుండే కొల్లగొట్టుకెళ్తున్నాయి. అందుకు అనువుగా ప్రపంచంలో అల్యూమినియం ఉత్పత్తిని 80శాతం బహుళజాతి కంపెనీలు తమ గుప్పెట్లో వుంచుకొని నియంత్రిస్తున్నాయి.

మన దేశంలో, ఆంధ్ర - ఒరిస్సా సరిహద్దు ప్రాంతం, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని విశాఖ-గోదావరి జిల్లాల్లో విస్తరించి బాక్సైటు నిక్షేపాలు అధికంగా వున్నాయి. విశాఖజిల్లా అరకులో 5.45 కోట్ల టన్నులు; సప్పర్లలో 21.03 కోట్ల టన్నులు; జి.కె.గూడెంలో 3.84 కోట్ల టన్నులు; జెర్రలలో 22.47 కోట్ల టన్నుల బాక్సైటు నిల్వలున్నాయనేది అంచనా. మొత్తంగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 60 కోట్ల టన్నుల బాక్సైటు నిక్షేపాలుండటంతో బహుళజాతి, బడాకార్పొరేటు సంస్థలు ఈ ఖనిజాన్ని కొల్లగొట్టేందుకు దూసుకువస్తున్నాయి.

పాలకపార్టీల కప్పదాట్లు

మన రాష్ట్రంలోని ఏజన్సీ ప్రాంతంలో బాక్సైటు ఖనిజాన్ని వెలికితీసే ప్రయత్నాలు చాలాకాలంగా సాగుతున్నాయి. 2004 ప్రారంభంలో, చంద్రబాబు నాయుడు ముఖ్యమంత్రిగావున్న కాలంలోనే విశాఖజిల్లా ఏజన్సీ ప్రాంతంలోని బాక్సైటు గనులను తవ్వేందుకు దుబాయికిచెందిన కంపెనీతో ఒప్పందం చేసుకున్నారు.

ఆదివాసుల ప్రత్యేక హక్కులను గ్యారంటీచేస్తున్న రాజ్యాంగంలోని 5వ షెడ్యూలును, 1/70 వంటి చట్టాలను తుంగలోతొక్కి ఏజన్సీ ప్రాంతంలో చేపట్టనున్న బాక్సైటు తవ్వకాలకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసులతోపాటు విస్తృత ప్రజానీకం గొంతు కలిపారు. దీనికితోడు సమతాకేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పుకూడా ఆదివాసులకు అనుకూలంగా వుండటంవంటి కారణాలతో, చంద్రబాబు ప్రభుత్వం తన ప్రయత్నాలనుండి ఆనాడు వెనక్కు తగ్గింది.

కాగా, ఆనాడు విపక్షంలోవుండి బాక్సైటు తవ్వకాలను, చంద్రబాబునాయుడిని తీవ్రంగా తెగనాడిన వైయస్ రాజశేఖరరెడ్డి నాయకత్వంలో రాష్ట్రంలో 2004లో కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చింది. సంవత్సరం కూడా గడవకమునుపే మాటమార్చిన ముఖ్యమంత్రి వైయస్ రాజశేఖరరెడ్డి బాక్సైటు నిల్వలను వెలికితీసేందుకు విదేశీ కంపెనీలైన జిందాల్, రస్‌అల్‌ఖైమాలను ఆహ్వానించి 2005,2007 సం॥లలో వాటితో అవగాహన ఒప్పందాలను (ఎంఓయు) కుదుర్చుకున్నారు.

అయితే, ఆదివాసీ ప్రాంతాల్లో ప్రైవేటు కంపెనీల ప్రవేశంపట్ల అభ్యంతరాలను, ప్రజల వ్యతిరేకతను, చట్టపరమైన సమస్యలను దృష్టిలో వుంచుకొని 'తెలివిగా' ప్రభుత్వరంగ ఎపిఎమ్‌డిసి(ఆంధ్రప్రదేశ్ ఖనిజాభివృద్ధి సంస్థ)ని రంగంలోకి తెచ్చారు. ఎపిఎమ్‌డిసి ద్వారా ఖనిజ తవ్వకాలు సాగించి జిందాల్, అన్‌రాక్‌లకు ముడిఖనిజాన్ని సరఫరాజేసేందుకు సిద్ధమయ్యారు. ఆవిధంగా ఎపిఎమ్‌డిసిని తమ అవసరాలకు 'శిఖండి'గా ఉపయోగించారు. ఏజన్సీ ప్రాంతంలో జిందాల్, రస్‌అల్‌ఖైమా సంస్థల రిఫైనరీలు, స్మెల్టర్ల నిర్మాణం పేరిట వేలాది ఎకరాల ప్రభుత్వ, అటవీ భూములను వారికి ధారాదత్తం చేశారు.

ఆదివాసుల జీవితాలతో చెలగాటమాడుతున్న కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వ విధానాలకు, చర్యలకు వ్యతికేరంగా ఆనాడు కూడా పెద్దఎత్తున నిరసన వ్యక్తమైంది. అప్పుడు విపక్షంలోనున్న చంద్రబాబు నాయకత్వంలోని తెలుగుదేశంపార్టీ గొంతుమార్చి బాక్సైటు ఖనిజ తవ్వకాలను వ్యతిరేకిస్తూన్న ప్రజల ఆందోళనతో నాటకీయంగా గొంతు కలిపింది. విపక్షనేతగా చంద్రబాబు 2011 డిసెంబరులో బాక్సైటు తవ్వకాలను వ్యతిరేకిస్తూ గవర్నరుకు లేఖ రాశాడు. 2012 జనవరిలో అరకులో జరిగిన నూతన శాసనసభ్యుల అధ్యయన సదస్సులో బాక్సైటు తవ్వకాలను తెలుగుదేశం శాసనసభ్యులు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. చివరకు, 2012 సెప్టెంబరు నాటికి కేంద్ర గిరిజన మంత్రిత్వశాఖ జోక్యంచేసుకొని జిందాల్, రస్‌అల్‌ఖైమాలతో చేసుకున్న అవగాహన ఒప్పందాలను రద్దు చేయాలని రాష్ట్రప్రభుత్వాన్ని కోరింది. అయినా రాష్ట్రప్రభుత్వం ఆ ఒప్పందాలను రద్దుచేయలేదు.

ఈ ఒప్పందాలైతే రద్దుకాలేదుగానీ, ప్రజల ఆదివాసుల వ్యతిరేకత ఫలితంగా ఒప్పందాలకనుగుణంగా విశాఖ ఏజన్సీలో ఎపిఎమ్‌డిసి బాక్సైటు ఖనిజ తవ్వకాలు ప్రారంభించకుండా నిలిపి వుంచింది.

2005లో జిందాల్ సౌత్‌వెస్ట్‌హోల్డింగ్‌తోనూ, 2007లో అన్‌రాక్‌తోనూ రాష్ట్రప్రభుత్వం కుదుర్చుకున్న అవగాహన ఒప్పందాలు విలువైన ఖనిజ సంపదను లూటీచేసేవిగా వున్నాయి. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ఏపిఎమ్‌డిసి 240 మిలియన్ టన్నుల బాక్సైటు ఖనిజాన్ని జిందాల్‌కు, 220 మిలియన్ టన్నుల బాక్సైటు ఖనిజాన్ని అన్‌రాక్‌కు సరఫరాచేయాలి. పైగా ఏపిఎమ్‌డిసి ఇతర కంపెనీలతో చేసుకునే ఒప్పందాలన్నింటిలో 11శాతం ఉచితవాటా వుంటూ వుండగా, పై కంపెనీలతో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాలలో ఏపిఎమ్‌డిసికి కేవలం 1.5 శాతం వాటా మాత్రమే వుండటం యాదృచ్ఛికంకాదు. భారత పాలకులు దేశసంపదను విదేశీ బడాకంపెనీలకు దోచిపెట్టటానికి ఎంతగా ఆతృతపడుతున్నారోననే దానికి ఇదో ఉదాహరణ!

ఇక, 2014 ఎన్నికలలో, విభజిత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన చంద్రబాబు నేతృత్వంలోని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం, కేంద్రంలోని బిజెపితో కలిసి, తాము విపక్షంలో వుండగా వేసిన కుప్పిగంతులను మరచి, బాక్సైటు గనులను తవ్వితీసి విదేశాలకు తెగనమ్ముకొని, తద్వారా తమ 'ఆదాయాలను' త్వరితంగా పెంచుకునేందుకు తహతహలాడుతోంది.

రాష్ట్రంలో తమ వందరోజుల పాలనకూడా పూర్తికాకుండానే, ఆగస్టు 9న-ప్రపంచ ఆదివాసీ దినోత్సవంనాడు - ఆదివాసీ ప్రాంతాల్లో బాక్సైటు ఖనిజాన్ని తవ్వితీస్తామని ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు నాయుడు ప్రకటించాడు. ఏజన్సీ ప్రాంతాలలో బాక్సైటు తవ్వకాలకు ప్రైవేటు కంపెనీలకు అనుమతి నియ్యబోమనే పాతపాటనే పాడాడు. మరోవైపు గతంలో ప్రభుత్వంచేసుకున్న ఒప్పందాలను యధాతథంగా ఉంచుతూనే, ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో గిరిజన సొసైటీలను ఏర్పాటుచేసి, ఐటిడిఏ (సమగ్ర గిరిజనాభివృద్ధి సంస్థ) ద్వారా బాక్సైటు తవ్వకాలు చేపట్టతున్నట్లు దీనితో ఆదివాసుల జీవితాలు ఎంతో అభివృద్ధి సాధించనున్నట్లు 'అరచేతిలో వైకుంఠం' చూపాడు.

సమగ్రదృష్టితో పోరాటం సాగించాలి

అధికారంలో వుండగా ఓ మాట, విపక్షంలో వుండగా మరోమాట మాట్లాడుతున్న, తమ జీవితాలతో చెలగాటమాడుతున్న పాలకపార్టీల ద్వంద స్వభావాన్ని అర్ధంచేసుకుంటున్న ఆదివాసీ, పేదప్రజానీకం ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలకు వ్యతిరేకంగా మరోమారు ఆందోళనకు నడుంబిగించారు. ధర్నాలు, ప్రదర్శనలు, బంద్‌లతో తమ నిరసనలను వ్యక్తంచేస్తున్నారు. తమ మనుగడకే విఘాతం కల్గించే బాక్సైటు ఒప్పందాలను రద్దు చేయాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్‌చేస్తూ అరకులోయ మండల పరిషత్తు మరియు 14 పంచాయితీలు ఏకగ్రీవంగా తీర్మానం చేశాయి.

ఇంతకుమునుపే పేర్కొన్నట్లు 80శాతం అల్యూమినియం ఉత్పత్తి అంతా ప్రైవేటు, బహుళజాతి, బడా కంపెనీల చేతుల్లో వుంది. మూడవ ప్రపంచ దేశాలలో అత్యధికంగా లభించే ఈ ఖనిజాన్ని చేజిక్కించుకున్న ఈ కంపెనీలు ఆయా దేశాలలోని కారుచౌక శ్రామిక శక్తిని, జలవనరులను, విద్యుచ్ఛక్తిని ఉపయోగించుకొని అల్యూమినియంగా మలచుకొని తమ దేశానికి తరలించుకెళ్ళటమో లేదా, అత్యధిక ధరలకు ప్రపంచ మార్కెట్లో అమ్మకం చేయటమో సాగిస్తున్నాయి. బాక్సైటును అల్యూమినా, అల్యూమినియం రూపాలకు మార్చే క్రమంలో అత్యధిక విద్యుచ్ఛక్తి, భారీ పరిమాణంలో నీటి అవసరం వుంటుంది.

విశాఖ ఏజన్సీలో బాక్సైటు తవ్వకాలు చేపడితే, అటవీ ప్రాంతాలలోని సరస్వతి, గోస్తనీ, శారదవంటి జీవనదులు, అనేక గెడ్డలతోపాటు నదులపై నిర్మించిన దాదాపు 27 తాగునీటి, సాగునీటి ప్రాజెక్టులు కలుషితమైపోయి, తీవ్రనష్టం, పర్యావరణానికి తీవ్ర విఘాతం కల్గుతుంది.

లక్షలాదిమంది ఆదివాసీ ప్రజానీకం అడవితల్లి ఒడినుండి దూరంగా విసిరివేయబడతారు. ఆదివాసుల సమిష్టి జీవనం, సంస్కృతి నాశనమౌతాయి. ఇంకా పర్యావరణ సమస్యలు, జీవనదుల కాలుష్యం, మంచినీటి కొరత, సాగునీటి సమస్య, వన్య ప్రాణులకు, ఔషధమొక్కలకు ముప్పువంటి ఈ సమస్యలన్నీ ఒక పార్శ్వంగా వున్నాయి.

కాగా, దేశప్రజల ప్రయోజనాలకు అత్యంత అవసరమైన, విలువైన ఖనిజాన్ని పొదుపుగానూ, దీర్ఘకాల ప్రయోజనాల దృష్టితో వినియోగించుకోవటం కాకుండా, దేశప్రజల ప్రయోజనాలు పణంగా పెట్టి దేశపాలకులు తమ స్వార్ధ, సంకుచిత ప్రయోజనాల కోసం కోట్ల టన్నుల ఖనిజసంపదను తవ్విపారేసి, విదేశాలకు ఎగుమతిచేసి, తమ సంపదలు పోగేసుకుంటున్నారు. ఇది క్షంతవ్యం కాదు. దేశభక్తి ఇసుమంతవున్న ఏ పౌరుడైనా ప్రభుత్వాల ఈ చర్యలను వ్యతిరేకించి తీరాలి. ఏ గనుల చరిత్ర చూసినా వెల్లడవుతున్న వాస్తవాలివే!

వాస్తవానికి మనదేశంలో రాగిలోహం కొరత కారణంగా బాక్సైటు నిక్షేపాలను నిల్వవుంచుకోవలసిన అవసరం ఎంతో వుంది. దేశమంతటా విద్యుత్తు సరఫరాకు రాగి బదులుగా అల్యూమినియం ఉపయోగించవచ్చు. ఇనుము, ఉక్కు బదులుగా రైలుపెట్టెల తయారీలో అల్యూమినియంతో తయారైన లోహమిశ్రమాలు వాడితే బరువుతగ్గి ఇంధనం ఆదా అవుతుంది. గృహోపకరణ పరికరాలు, రైల్వేలు, విద్యుత్తు సరఫరావంటి ప్రజా అవసరాలలో అల్యూమినియం వాడకానికి ప్రభుత్వం ప్రాధాన్యతలు నిర్ణయించుకోవాలి.

అందుకే, గతంలోనే 'జనశక్తి' పలు సందర్భాలలో ఈ విధంగా పేర్కొంది. 'భారత ప్రజల అవసరాలమేరకే బాక్సైటును వెలికితీయాలి. ప్రస్తుత బాక్సైటు తవ్వకాలను తగ్గించాలి. మిగిలిన బాక్సైటును వెలికి తీయకుండా భూమిలోనే వుండనివ్వాలి. ఒరిస్సా-ఆంధ్రా సరిహద్దు ప్రాంతంలో బాక్సైటు నిల్వలను ఇప్పుడుగానీ, సమీప భవిష్యత్తులోగానీ వెలికితీయనవసరంలేదు'.

కనుక, బాక్సైటు తవ్వకాల అంశాన్ని, పర్యావరణ కాలుష్యానికి, అవినీతికి మాత్రమే పరిమితమైన అంశంగా కాక, దేశ-ప్రజల ప్రయోజనాలు పట్టని భారత పాలకుల 'గనుల విధానం'పై కేంద్రీకరించాలి. సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల సేవలో తరించే పాలకుల మెడలువంచి, దేశ-ప్రజల ప్రయోజనాలే పరమావధిగా ప్రభుత్వ విధానాలు రూపొందించేందుకు బలమైన ఉద్యమాలు నిర్మించాలి. 'ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రప్రభుత్వం తక్షణం విశాఖ ఏజన్సీలో జిందాల్, అన్‌రాక్‌లతో చేసుకున్న ఒప్పందాలను రద్దుచేయాలని డిమాండ్ చేయాలి. ✶

ఉత్తర బెంగాల్ ప్రాంత తేయాకు తోటల కార్మికుల దుస్థితి

'మా-మాటి-మనుష్'నినాదం రూపుదిద్దుకున్న ఉత్తరబెంగాల్ ప్రాంత తేయాకు తోటల కార్మికుల ఆకలి మరణాల వార్తలు, దేశంలోని శ్రామిక ప్రజానీకంపట్ల పాలకుల ఘోర నిర్లక్ష్యానికి స్పష్టమైన రుజువులుగా నిలుస్తాయి. గత ఆరునెలల కాలంలో వందమందికి పైగా తేయాకు తోటల కార్మికులు ఆకలి చావులకు గురయ్యారనే వార్త హృదయాలను కలచివేస్తోంది. ఎన్నికలలో ఓట్లను పొందటం కోసం పెద్ద పెద్ద వాగ్దానాలు చేసే పాలకవర్గ పార్టీలు, అధికారంలోకి వచ్చాక వాటిని అమలుచేయకుండా పూర్తి నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించటమే, గొప్పగా కీర్తించబడే 'ప్రజాస్వామ్యం' యొక్క నయవంచనగా ఈ పరిస్థితులు స్పష్టంగా వెల్లడి చేస్తున్నాయి.

మూసివేయబడిన ఓ తేయాకు తోట కార్మికుల గురించి ఆరోగ్య వృత్తి నిపుణులు చేపట్టిన ఒక సర్వేలో 60 శాతం కార్మికులకు సాధారణంగా ఉండవలసిన బిఎమ్ఐ కంటే కూడా తక్కువగా 18.5గా వుందని వెల్లడైంది. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ సిఫార్సుల ప్రకారం, ఏదేని ఓ ప్రజాసమూహంలో 40 శాతం మించిన జనాభా బిఎమ్ఐ స్థాయి 18.5 కంటే తక్కువగా వున్నట్లయితే, వారిని 'పస్తులతో జీవిస్తున్న ప్రజా సమూహం'గా గుర్తించాలి. పశ్చిమబెంగాల్‌లోని 276 సంఘటిత తేయాకు తోటలను సర్వే చేసిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వ కార్మికశాఖ కూడా తన నివేదికలో తేయాకు తోటల కార్మికులు దోపిడీకి గురవుతున్నారని పేర్కొంది. ఎన్నో తేయాకు తోటలలో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు, వారి కుటుంబాల కనీసజీవనానికి సరిపడిన వేతనాలను కూడా ఇవ్వకుండా, యజమానులు తేయాకు తోటల కార్మికుల చట్టం - 1951ని ఉల్లంఘిస్తున్నారని ఆ నివేదిక పేర్కొంది. మొత్తం కార్మికులలో 36 శాతానికి నివాస వసతి లేదు. 273 తేయాకు తోటలలో 166 తోటలలోనే ఆసుపత్రి సౌకర్యం వుంది. వీటిలో 56 ఆసుపత్రులలో మాత్రమే 24 గంటలు వైద్య సౌకర్యం అందుబాటులో వుండగా, 8 తోటలు అనుబంధ ఆసుపత్రులలో సిబ్బందికి వేతనాలు చెల్లించక అవి మూతపడ్డాయి. కార్మికులకు పి.ఎఫ్, బోనస్, గ్రాట్యుటీ తదితర సదుపాయాలను అనేక తేయాకు తోటల యాజమాన్యాలు కల్పించటంలేదు. వ్యవసాయ కూలీ వేతనం కంటే కూడా అతితక్కువగా రోజుకు 95 రూ॥ల వేతనం వారికి చెల్లిస్తున్నారు. కొన్ని షరతులపై తేయాకు తోటల యజమానులు కార్మికులకు గృహవసతి, విద్య, వైద్య సౌకర్యం వంటి వసతులను కల్పిస్తున్నారు. ఏమైనా, కనీసపాటి వసతులు లేకపోవటంతో, పెరుగుతున్న ధరలతో సరిపోలని వేతనాలతో తేయాకు తోటల కార్మికులు పోషకాహార లోపానికి గురవుతున్నారు; పస్తులపాలవుతున్నారు. భారతదేశ రాజధానికి సుదూరంగా వున్న, ప్రధానంగా ఆదివాసీ తెగకు చెందిన ఈ తేయాకు తోటల కార్మికుల తీవ్రమైన సమస్యల పరిష్కారానికి పశ్చిమబెంగాల్ పాలకులు ఏమాత్రం ఆసక్తిని కనబరచటంలేదు.

నాలుగు లక్షల మందికిపైగా శాశ్వత కార్మికులు పశ్చిమబెంగాల్‌లోని తేయాకు తోటలో పనిచేస్తున్నారు. కనీసవేతనానికి కూడా నోచుకోని ఈ కార్మికులు దుర్భర పేదరికంలో మగ్గుతూ పోషకాహారలోపంతో మరణిస్తున్నారు. ఆరు తేయాకు తోటలను ఇప్పటికే మూసివేయగా, పదుల సంఖ్యలో తేయాకు తోటలు మూసివేయటానికిసిద్ధంగావున్నాయి. మూసివేయబడిన తేయాకు తోటల కార్మికులు ఆకలి మరణాల పాలవుతున్నారు. కాగా ఈ మూసివేయబడిన, మూసివేయటానికి సిద్ధంగావున్న తేయాకు తోటల యజమానులంతా కార్మికుల శ్రమదోపిడీతో భారీ స్థాయిలో అదనపు విలువను కొల్లగొట్టి, సంపదలు పోగేసుకొని కూడా, కార్మిక సంక్షేమానికిగానీ, లేదా తేయాకు తోటల పునరుజ్జీవనానికి గానీ తోడ్పడకపోవటంతోపాటు కనీసపాటి సామాజిక బాధ్యతలను వహించటానికి కూడా నిరాకరిస్తున్నారు. కార్మికులకు కోట్ల రూపాయల వేతన బకాయిలను చెల్లించకుండా, వారికి న్యాయంగా రావలసిన పి.ఎఫ్, గ్రాట్యుటీ వంటి వాటిని చెల్లించకుండానే, కార్మికులను వారి ఖర్మానికి వారిని వదిలేసి టీ తోటల యజమానులు తమ మానాన తాము తోటలను మూసివేసి వెళ్ళిపోతున్నారు. తేయాకు తోటల

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

ప్రపంచ దేశాలలో ఆందోళనలు

గ్రీసు

2014 ఫిబ్రవరి 7న, ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న రైతువ్యతిరేక విధానాల్ని నిరసిస్తూ, గ్రామీణ ప్రాంతాలలోని తమ పశువులను– భూములను–జీవనాధారాల్ని కాపాడుకునేందుకు మాసడోనియా, పాలపోనిస్, క్రేట్ మరియు గ్రీసులోని ఇతర నగరాలనుండి వేలాదిమంది పేదరైతాంగం ట్రాక్టర్లలో తరలివచ్చి రోడ్లపై బైఠాయించారు. ప్రభుత్వాల చర్యల ఫలితంగా వారి పశువులు, భూమి, జీవనాధారాలన్నీ బడా బహుళజాతి పరిశ్రమలు బలవంతంగా కబళించనున్నాయి. యూరోపియన్ యూనియన్ యొక్క వ్యవసాయ విధాన ఫలితంగా పేదరైతాంగం తమ భూములన్నింటినీ కోల్పోతున్నారు. ప్రతి సం॥రం 20వేలమంది సన్నకారు రైతులు తమ జీవనాధారాన్ని కోల్పోతున్నారు. వ్యవసాయ సబ్సిడీలన్నింటినీ రద్దుచేస్తున్నారు. భూమి మరియు వ్యవసాయ ఉత్పత్తి అంతా కొద్దిమంది సంపన్నుల చేతిలో కేంద్రీకరించబడుతోంది. ఈ వినాశకర విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ రైతాంగం వీధుల్లోకి వచ్చారు. రోడ్లను దిగ్బంధనం చేశారు. వ్యవసాయరంగంలో మౌలిక వసతులు కల్పించాలని, రైతుల సహకార సంఘాలను ప్రోత్సహించాలని, రైతులకు, వ్యవసాయకార్మికులకు తగిన ఆదాయాన్ని గ్యారంటీ చేసే విధానాలను ప్రభుత్వం చేబట్టాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

అమెరికా

ఫిబ్రవరి 11న, అమెరికా పౌరహక్కుల యూనియన్, ఆమ్నెస్టీ ఇంటర్నేషనల్, ఇంటర్‌నెట్ హక్కుల కార్యకర్తలు మరియు గూగుల్ కలిసికట్టుగా ఒకేసారి (ఆన్‌లైన్‌లో) 'దిడే వియ్ ఫైట్ బ్యాక్' పేరిట ప్రపంచ వ్యాపితంగా నిరసన కార్యక్రమం చేపట్టారు. ఈ కార్యక్రమంలో భాగంగా అమెరికా జాతీయభద్రతాసంస్థ చేపట్టిన ప్రైవేటు కార్యకలాపాలలోకి 'చొరబాటు'ను వ్యతిరేకిస్తూ అమెరికా కాంగ్రెస్ ప్రతినిధులకు ఆరోజు ఉదయానికే 20వేల మంది ఫోన్లు చేశారు. అమెరికా చట్టసభ ప్రతినిధులకు అంతర్జాలంద్వారా అనేక సందేశాలు పంపారు. ఫేస్‌బుక్‌ద్వారా, ఈ–మెయిల్స్ ద్వారా, ఫోన్ల ద్వారా భారీసంఖ్యలో ప్రజలు పాల్గొని ఆన్‌లైన్ గూఢచారిత్వాన్ని నిరసించారు.

భారతదేశం

ఫిబ్రవరి 12న, **ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం**–మాతంపల్లె మండలం, గోంగ్యాతండా, భీమ్లాతండా, సుల్తాన్‌పూర్ తండాలకు చెందిన ఆదివాసులు ఎన్‌సిఎల్ యాజమాన్య చర్యలను నిరసిస్తూ, ఆ కంపెనీ గేటుముందు నిరసన తెలియజేశారు. మోసపూరితమైన వాగ్దానాలతో కంపెనీ యాజమాన్యం తమ భూములను కాజేసిందని వారు ఆరోపించారు. తమ జీవనాధారాన్ని లాగివేసుకుందన్నారు. తమకు ప్రత్యామ్నాయమేమీ చూపకపోవటంతో, తామంతా ఉపాధి కోల్పోయి బ్రతుకుతెరువుకోసం వలసకార్మికులకుగా ఇతర ప్రాంతాలకు వెళ్ళిపోవలసి వస్తున్నదని వారు ఆవేదన వ్యక్తంచేశారు. తమ తండాలలో యువకులకు ఫ్యాక్టరీలో ఉపాధి కల్పించాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

ఫిబ్రవరి 16న, **ఛత్తీస్‌ఘడ్ రాష్ట్రం**, కుక్డా గ్రామానికి చెందిన దళితులు తరచుగా తమపై అటవీశాఖ గార్డులు, సిబ్బంది దాడులుచేస్తూ, దౌర్జన్యాలకు, వేధింపులకు పాల్పడటాన్ని నిరసిస్తూ తిరగబడ్డారు. దాదాపు 700–800 గ్రామాల ప్రజానీకం ఒక్కుమ్మడిగా అడవిలోకి ప్రవేశించి 3 రోజుల స్వల్పసమయంలో 100 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలోని రిజర్వు అటవీ ప్రాంతంలోని 1200 చెట్లను నరికివేశారు.

ఫిబ్రవరి 22న, **పంజాబ్ రాష్ట్రం** అమృతసర్‌లో 300మందికి పైగా రైతులు, రాష్ట్ర విద్యుత్తు కార్పొరేషన్ కార్యాలయంఎదుట బైఠాయించి నిరసన కార్యక్రమం చేపట్టారు. విద్యుత్తు ఛార్జీలను తగ్గించాలని, విద్యుత్తు సరఫరా తొలగించిన వాటన్నింటికి విద్యుత్తు సౌకర్యం పునరుద్ధరించాలని వారు డిమాండ్ చేశారు. శాంతియుతంగా ఆందోళనచేస్తున్న రైతులపై పోలీసులు విరుచుకుపడి క్రూరంగా లాఠీఛార్జీ చేశారు. ఈ కారణంగా బండాలాకు చెందిన బహదుర్‌సింగ్ అనే ఓ రైతు మృతిచెందగా, మరో 12మంది రైతులకు తీవ్రగాయాలయ్యాయి. పిఎస్‌పిసిఎల్ ప్రధాన కార్యాలయాన్ని దిగ్బంధించిన రైతులు, అందులోని అధికారులు, సిబ్బందినెవరినీ బయటకు రానీయకుండా లోపలే దిగ్బంధించారు.

ఫిబ్రవరి 24న, **అస్సాము రాష్ట్రం**–కొండ ప్రాంతాలలో నివసించే రైతులు 'కృషిముక్తి సంగ్రామ్ సమితి' నాయకత్వంలో తాము సాగుచేసుకుంటున్న భూములకు ప్రభుత్వం పట్టాలు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ రాష్ట్ర శాసనసభ ఎదుట ఆందోళన కార్యక్రమం చేపట్టారు. ఆందోళనా క్రమంలో బోరా అనబడే ఓ రైతు తనపై పెట్రోలు జల్లుకొని తగలబెట్టుకునే ప్రయత్నం చేశాడు. అతనికి 100 శాతం గాయాలయ్యాయి. దీనితో మరింత ఆగ్రహించిన రైతులు 37వ జాతీయ రహదారిని, రాష్ట్రంలో రైలు మార్గాలను దిగ్బంధించారు. కానీ అస్సాము ముఖ్యమంత్రి రైతులకు పట్టాలు ఇవ్వటానికి నిరాకరించాడు.

మార్చి 6న, **ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం** పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలోని పొగాకు రైతులు, జంగారెడ్డిగూడెం పొగాకు వేలం కేంద్రంలో వ్యాపార లావాదేవీలను జరగనీయకుండా అడ్డుకున్నారు. ఎన్‌ఎల్‌ఎస్ రకం పొగాకు కిలో 190 రూ॥వరకు వుండవలసివుండగా, వ్యాపారులు 85 రూ॥నుండి 150 రూ॥ల అతితక్కువ ధర మాత్రమే చెల్లించటంపట్ల రైతులు తమ ఆగ్రహాన్ని వ్యక్తంచేశారు. పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో ఎన్‌ఎల్‌ఎస్ రకం పొగాకు 75,000 ఎకరాలలో పండిస్తున్నారు. పొగాకు రైతులను నిలువుగా దగాచేస్తూ చట్టబద్ధంగా నమోదైన సిగరెట్ తయారీ పరిశ్రమలు పనిగట్టుకొని పొగాకు కొనుగోలు ధరలను దిగకోస్తున్నాయి.

మార్చి 6న, **పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రం**లో 'ఆల్ బెంగాల్ ఎలక్ట్రిసిటి కన్స్యూమర్స్ అసోసియేషన్' ఆధ్వర్యంలో కోల్‌కతా నగరంలో విద్యుత్తు ఛార్జీల పెంపును నిరసిస్తూ ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

మార్చి 17న, **తమిళనాడు రాష్ట్రం**–కూడంకుళం పరమాణువిద్యుత్తు కేంద్రాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్న ఇదింతకరాయి గ్రామ ప్రజానీకం–తమ గ్రామంలోకి పార్లమెంటు ఎన్నికల ప్రచారం నిమిత్తం ఏ రాజకీయ పార్టీని అనుమతించరాదని నిర్ణయించుకున్నారు. ఈ గ్రామంలోని మత్స్యకారులు అప్పటికి 960 రోజులుగా కూడంకుళం అణువిద్యుత్తు కేంద్రాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ దీక్షలు సాగిస్తున్నారు.

జులై 19న, **జమ్ముకాశ్మీర్‌రాష్ట్రం**–ఉత్తరకాశ్మీర్‌లోని కుల్‌గామ్ జిల్లాలో పాలస్తీనా దాడులను నిరసిస్తూ ఇజ్రాయిల్ వ్యతిరేక ప్రదర్శన నిర్వహించే సందర్భంగా నిరసనకారులపై పోలీసులు కాల్పులు సాగించారు. ఈ కాల్పులలో 16 సం॥ల సుహెయిల్ అహమ్మద్ అనే ఓ యువకుడు మరణించాడు.

జులై 19న, **బీహారురాష్ట్రం**–మదనపూర్‌బ్లాక్‌లోని వివిధ గ్రామాల ప్రజానీకం పోలీసు ప్రధాన కార్యాలయంవద్ద బైఠాయించి నిరసన తెలిపారు. ముద్దాయిల వెతుకులాట పేరిట జులై 18న సిఆర్‌పిఎఫ్ సైనికులు, పోలీసులు ఆ ప్రాంత వృద్ధులు, మహిళలపట్ల అనుచితంగా ప్రవర్తించటాన్ని వీరంతా ముక్తకంఠంతో ఖండించారు. తప్పుగా వ్యవహరించిన సైనికులపై పోలీసులపై చర్యలు తీసుకోవాలని వీరు డిమాండ్ చేశారు. కాగా, పోలీసులు నిరసనకారులపై కాల్పులు జరిపి ఇద్దరిని బలిగొన్నారు. మరో ఐదుగురికి తీవ్ర గాయాలయ్యాయి. ఈ సం॥ జులైలో బీహార్ రాష్ట్రంలో పోలీసులు జరిపిన కాల్పులలో ప్రజలు ప్రాణాలు కోల్పోయిన రెండవ సంఘటన ఇది.

2014 జులై నెలలో **మహారాష్ట్ర,** ముంబైలోని అనేక పెద్దహోటల్స్‌లో, షాపులలో అమెరికా, ఇజ్రాయిల్ దేశాల ఉత్పత్తులయిన పెప్సి, కోకోకోలా, నెస్‌కెఫేలను; రెడీమేడ్ దుస్తులను, చాకొలేట్స్‌ను, సౌందర్య సాధనాలను విక్రయించకుండా, గాజాపై ఇజ్రాయిల్ సాగిస్తున్న దుర్మార్గానికి వినూత్న పద్ధతుల్లో నిరసన తెలిపారు. ముంబైలోని దాదాపు 800 షాపులు, హోటల్స్ ఈ నిరసనలో పాల్గొన్నాయి. గాజా హత్యాకాండను నిరసిస్తూ, ఇజ్రాయిల్, అమెరికా బ్రాండ్ల ఉత్పత్తులను బహిష్కరించాలని పిలుపునిస్తూ ఆయా హోటల్స్ ముందు, షాపులముందు పెద్దపెద్ద బ్యానర్లను వేలాడదీశారు. "మాకు కోకోకోలా, పెప్సీకోలాలు మానవరక్తంతో సమానం. పాలస్తీనాకు వ్యతిరేకంగా యుద్ధానికి వారు ఆర్థిక తోడ్పాటునిస్తున్నారు" అనీ, 'మానవత్వపు హంతకుల హస్తాలను మేము ధృడపరచదలచుకోలేదు' అనీ వారు ఈ సందర్భంగా ప్రకటించారు.

ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రం–తెహిరీజిల్లాలోని మాంగ్లా మరియు నౌర్ గ్రామస్థులు ఆగస్టు 2వ వారంలో, అలకనంద జలవిద్యుత్తు కేంద్రానికి వ్యతిరేకంగా తమ ఆందోళనను కొనసాగించారు. 330 మెగావాట్ల శ్రీనగర్ జలవిద్యుత్తు కేంద్రంనుండి వచ్చే వృధానీటి కారణంగా తమ నివాసాలకు జరిగే నష్టానికి తగిన పరిహారాన్ని, పునరావాసాన్ని వారు డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఈ వృధా జలాలు జులైలో కొద్ది గ్రామాలలో ప్రవేశించాయి. కాలువలో ఏర్పడిన పలు లీకేజీల వలన ఖోరాస్ ప్రాంతంలోని మరికొన్ని గ్రామాలు కూడా నష్టాల పాలయ్యాయి.

జులై 26న వేకువ సమయంలో జలవిద్యుత్తు కేంద్రంలో సంభవించిన ప్రమాదంలో పెద్దఎత్తున నీరు ముంచెత్తింది. కాగా, 2007లోనే ఇటువంటి ప్రమాదం జరిగే అవకాశముందని నిపుణులు ముందుగా హెచ్చరించారు. సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలపై నియమించబడిన ఛోప్రాకమిటి తన నివేదికలో–2013 నాటి జలప్రళయ నష్టం మరింతగా పెరగటానికి, ముఖ్యంగా జలవిద్యుత్ కేంద్రం దిగువన నివసిస్తున్న ప్రజావాసాలకు తీవ్ర నష్టం సంభవించటానికి–ఈ ప్రాజెక్టు నిర్మాణమే కారణమని పేర్కొంది.

ఆగస్టు 20న **అస్సామ్‌రాష్ట్రం**–గోలాఘాట్ పట్టణంలో ఈరంగపుర చరియాలీవద్ద వెయ్యిమందికిపైగా ప్రజలు సమీకృతులై డిఎస్‌పి కార్యాలయంవరకు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఆగస్టు 19న రంగ్‌రన్‌లో తమ నివాసాలపై పోలీసులు దాడిచేసి క్రూరంగా తమ వారినందరినీ ఈడ్చివేయటాన్ని వీరు నిరసించారు. పోలీసులు రెండు రౌండ్ల బాష్పవాయు ప్రయోగమేగాక, కాల్పులు జరిపి ముగ్గురిని బలిగొనటాన్ని, మరి ఆరుగురిని గాయపరచటాన్ని ప్రజానీకం ముక్తకంఠంతో నిరసించారు. బొరాస్‌పురి, బోర్జపురి, కుసువాభాయ్‌ల వద్ద చెట్లనుకొట్టి అడ్డుగావేసి, టైర్లను తగులబెట్టి ప్రధాన జాతీయ రహదారులను ఆందోళనకారులు దిగ్బంధం చేశారు. పోలీసు కాల్పుల అనంతరం నిరవధిక కర్ఫ్యూ విధించబడింది.

ఆగస్టు 27న, **రాజస్థాన్ రాష్ట్రం,** జూన్‌జునా జిల్లా, నవల్‌ఘర్ తాలూకా రైతాంగంయొక్క ఆందోళన జరిగి నాలుగు సంవత్సరాలైన సందర్భంగా కిసాన్ సంఘర్ష్ సమితి ఆధ్వర్యంలో నిరవధిక బైఠాయింపు కార్యక్రమం చేపట్టారు. సిమెంట్ కంపెనీల నిర్మాణంకోసం తమకు జీవనాధారాన్ని కల్పించే సారవంతమైన తమ పంటపొలాలను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ సేకరించరాదని వారు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఆదిత్యాబిర్లా గ్రూపుకు చెందిన అల్ట్రాటెక్ సిమెంట్ లిమిటెడ్ కంపెనీకోసం ఎన్.శ్రీనివాస్‌కు చెందిన ఇండియా సిమెంట్ కంపెనీకోసం వారి భూములను బలవంతంగా ప్రభుత్వం గుంజుకొంది. 2600 బీగాల భూమిని అల్ట్రాటెక్ కంపెనీ, ఇండియా సిమెంట్ 1200 బీగాల భూమిని పొందారు. సిమెంట్ కంపెనీలకోసం భూముల సేకరణను ప్రభుత్వం విరమించుకోవాలని రైతులకిచ్చిన నోటీసులను తిరిగి వెనక్కుతీసుకోవాలని రైతులు డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

జపాన్

మార్చి 9న, టోక్యో నగరంలో వేలాదిమంది ప్రజలు ప్రదర్శన నిర్వహించి తమ నిరసన తెలియజేశారు. వీరంతా మూడు సం॥ల క్రితం సునామీలో విధ్వంసమైన ఫుకిషిమా పరమాణువిద్యుత్ కేంద్రం కారణంగా సంభవించిన వినాశనాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ, పరమాణు విద్యుత్తు కేంద్రాలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తూ ఈ ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

నేపాల్

బండ్లమీద, రోడ్డుప్రక్కన చిన్న వ్యాపారం సాగించే వారంతా నేపాల్ రాజధాని ఖాట్మండులో మార్చి 13 నుండి ఒకవారం రోజులపాటు నిరవధికంగా ఆందోళన చేపట్టారు. రహదారులను విశాలం చేసేపేరిట తమ ఉపాధిని దెబ్బతీస్తున్న నేపాల్ ప్రభుత్వం చర్యలను వీరు తీవ్రంగా నిరసించారు. తమ వృత్తి లేదా వ్యాపారం నిర్వహించుకునేందుకు ప్రత్యామ్నాయ మార్గాన్ని వారు డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఖాట్మండులోని రత్నపార్క్‌వద్ద నల్లజెండాలు ప్రదర్శిస్తూ వందలాదిమంది చిన్న వ్యాపారులు ఊరేగింపు నిర్వహించారు.

ఫ్రాన్స్

మార్చి 18న, ఫ్రాన్స్ దేశం–ముల్‌హౌస్‌లోని ఫెస్సెన్‌హైన్ పరమాణువిద్యుత్తు కేంద్రంలోకి పదుల సంఖ్యలో 'గ్రీన్‌పీస్' కార్యకర్తలు చొచ్చుకువచ్చి 'యూరప్‌ను ప్రమాదంలో పడదోయకండి' అని రాసివున్న బ్యానర్లను ప్లాంటులోని పరమాణు రియాక్టర్ ప్రక్కన వేలాడదీశారు. ఫ్రాన్స్ దేశంలో పరమాణు విద్యుత్ కేంద్రాలను వ్యతిరేకిస్తూ, పరమాణు విద్యుత్తు కేంద్రాలలో భద్రత బలహీనతలను వెల్లడిచేస్తూ వారు ఈ నిరసనకు పూనుకున్నారు.

బెల్జియం

ఏప్రిల్ 4న, బెల్జియందేశ రాజధాని బ్రస్సెల్స్‌లో, యూరోపియన్ యూనియన్‌లోని సభ్యదేశాలలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి హాజరైన 50వేల మందితో భారీ నిరసన ప్రదర్శన జరిగింది. ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను వ్యతిరేకించటంతోపాటు, పొదుపు చర్యలపేరిట ఉద్యోగాలలో, పెన్షన్లలో, వైద్యసేవలలో, వేతనాలలో కోతలు విధించని నూతన ఐరోపాను వీరంతా డిమాండ్ చేశారు. కార్మికులపై జరుగుతున్న దాడులను కార్మికవర్గమంతా కలిసికట్టుగా ఎదుర్కోవాలని ఈ సందర్భంగా వీరు పిలుపునిచ్చారు. విద్యకు బడ్జెట్టులో అదనంగా కేటాయించటంతోపాటు సంపదలపై అదనపు పన్నులు విధించాలని వీరు డిమాండ్ చేశారు. ఉద్యోగాలు కల్పించాలని, సామాజిక భద్రత కావాలని వీరు నినదించారు.

ఫిలిప్పీన్స్

ఏప్రిల్ 24న, వేలాదిమంది ఆందోళనాకారులు ఫిలిప్పీన్స్ రాజధాని మనీలాలోని అమెరికా రాయబార కార్యాలయం ఎదుట నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించి, తమ దేశానికి రానున్న అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా పర్యటనను నిరసించారు. అమెరికా రాయబార కార్యాలయంవైపు వెళ్ళే మార్గాలన్నింటినీ వారు దిగ్బంధించారు. ఆందోళనకారులను చెదరగొట్టటానికి ప్రయత్నించిన పోలీసులతో వారు పెనుగులాడారు. 'ఒబామా, నీకు మేము స్వాగతం పలకలేము' అని రాసివున్న కాగితపు జెండాలను వారు ప్రదర్శించారు.

ఇజ్రాయిల్

ఆగస్టు 19న టెల్–అవీవ్‌వద్ద నిర్వహించిన భారీప్రదర్శనలో పదివేలమంది ప్రజానీకం పాల్గొని గాజాపై ఇజ్రాయిల్ సైనికదాడిని, మారణకాండను వ్యతిరేకించారు. 'మార్గాన్ని మళ్ళించండి' శాంతిదిశగా పయనించండి, యుద్ధాన్ని వ్యతిరేకించండి' అని రాసివున్న ప్లకార్డులను ప్రదర్శించారు. 'నియంతృత్వంవద్దు–మేము ప్రజాస్వామ్యాన్ని గౌరవిస్తాం' అని వారు నినదించారు.

బంగ్లాదేశ్

ఆగస్టు 20న, ఢాకా నగరంలో ప్రచార మాధ్యమాల గొంతునొక్కే ప్రభుత్వ చర్యలను నిరసిస్తూ భారీ ర్యాలీ నిర్వహించారు. దీనిలో 20వేల మంది ప్రజానీకం పాల్గొన్నారు. ప్రభుత్వం తీసుకువస్తున్న నూతన ప్రచారమాధ్యమ విధానం ప్రజావ్యతిరేకమైనది, మరియు ప్రజాస్వామ్యవ్యతిరేకమైనదని ఆందోళనకారులు ప్రకటించారు. ✶

గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకం కుదింపు యోచనలో ఎన్‌డిఏ

గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకాన్ని యుపిఏ ప్రభుత్వం ప్రైవేటుపరం చేయటానికి అడుగులువేయగా, నేటి ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం పథకానికి కుదింపు యోచన చేస్తున్నది. ఫలితంగా గ్రామీణ పేదలకు నామమాత్రంగా ఉన్న ఉపాధి కూడా పోయే ప్రమాదం పొంచిఉంది.

పాలక ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన, అనుసరిస్తున్న భూస్వాముల, బడా పెట్టుబడిదారుల, సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ విధానాలకు అనుగుణంగా సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలను అమలుజరుపుతూ ప్రపంచీకరణ, వ్యవసాయక ఒప్పందాలకు ఆమోదం తెలిపింది. ఫలితంగా గ్రామీణ పేదరికం పెరుగుతూ నేడు యాభైశాతంకి పైగా చేరుకున్నది. గ్రామీణ ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించే సేద్యపు భూములు కొద్దిమంది భూస్వాముల చేతుల్లో అధికంగా ఉండటం, పేదల జీవనోపాధిని దెబ్బతీసే, అవసరంలేని యంత్ర వినియోగాన్ని వ్యవసాయ పనుల్లో ప్రవేశపెట్టటం, కాంట్రాక్టు కూలీ విధానం వలన ఉన్న గ్రామీణ ఉపాధి పనులు కూడా తగ్గిపోయి గ్రామీణ పేదల జీవనం దుర్భరమైంది. చేసుకొందామంటే పని దొరక్క, పొట్ట నింపుకోవడానికి పుట్టిన ఊరు, ముసలి తల్లితండ్రులను భారంతో విడిచి ఇతర ప్రాంతాలకు, రాష్ట్రాలకు చివరికి దేశాలకు పరుగులు పెడుతున్నారు. అలా వెళ్ళినవారిలో చాలామందికి పనులు దొరక్క అవమానకరమైన, నిక్కృష్టమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్నారు. పొట్టనింపుకోవటానికి ఉపాధి పనులు కల్పించలేని పాలకులపట్ల పేదల్లో తీవ్రమైన ఆగ్రహం గూడుకట్టుకొని అది ఎప్పుడైనా బ్రద్దలయ్యే పరిస్థితి నెలకొని ఉంది.

2004 సాధారణ ఎన్నికల్లో అధికారంలోకి వచ్చిన యు.పి.ఏ ప్రభుత్వం గ్రామీణ పేదల్లో దాగి ఉన్న ఆగ్రహాన్ని గమనించి, దాన్ని చల్లార్చి రాజకీయ ప్రయోజనం పొందేందుకు చేసిన కుటిల యోచన గ్రామీణ పేదల ఉపాధి హామీపథకం. దీన్ని 2006లో పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టి ఆమోదం పొందింది. ఈ పథకం ద్వారా గ్రామీణ ప్రాంతంలోని ప్రతి పేద కుటుంబంలోని ఒక్కరికి 100 రోజుల పని కల్పిస్తామని, పని కోసం గ్రామసభల్లో పేరు నమోదు చేసుకొని జాబ్‌కార్డు పొందిన 15 రోజుల్లో పని కల్పిస్తామని, పని కల్పించని పరిస్థితుల్లో నిరుద్యోగ భృతి చెల్లిస్తామని పథకంలో పేర్కొనటం జరిగింది. ఈ పథకం గ్రామీణ పేదల జీవితాల్లో వెలుగు నింపుతుందని కుటుంబ ఆదాయం పెరిగి పేదరికం తొలగిపోతుందని గొప్పలు చెప్పింది. పాలకులకు వంతపాడే బూర్జువా మేధావులు, ఆర్థికవేత్తలు పథకాన్ని కీర్తించారు. పేదలను వంచించి, తమ చుట్టూ త్రిప్పుకోవటానికి పథకాలు గురించి గొప్పలు చెప్పటం, ఆచరణలో నీరుగార్చటంలో పాలకులు ఎంతో నైపుణ్యం పొందారు.

ఇతర పథకాలను నీరుగార్చినట్లుగానే ఉపాధి పథకాన్ని నీరుగార్చే విధానాలు చేపట్టారు. గ్రామసభల్లో పేర్లు నమోదు చేసుకొని జాబ్‌కార్డులు పొందినవారికి పనులు కల్పించటంలో వైఫల్యం చెందింది. ఈ పథకం ద్వారా 2006-10 మధ్యలో 4,49,870 గ్రామీణ కుటుంబాలకు జాబ్‌కార్డులు అందచేసినట్లు, సగటున కుటుంబానికి 45 రోజులు పని కల్పించినట్లు ఆనాటి యుపిఏ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఇది ప్రభుత్వ వైఫల్యానికి నిదర్శనం. వాస్తవంలో 30 రోజులలోపే పని కల్పించినట్లు అనేక రిపోర్టులు వెల్లడిచేశాయి. గ్రామీణాభివృద్ధిశాఖ పథకం అమలు చాలా నిరాశాజనకంగా ఉందని వెల్లడించింది. 2009-10 సం॥ల్లో దేశవ్యాపితంగా 2.83 కోట్ల పనిదినాలు లభిస్తే 2010-11 సం॥లో 2.57 పనిదినాలు మాత్రమే కల్పించబడ్డాయి. ఇదే కాలంలో పనికోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నా ఒక్క కుటుంబానికి కూడా 100 రోజుల పనికల్పించబడలేదు. కేరళ, పంజాబ్, ఉత్తరాఖండ్ లలోనూ ఇదే పరిస్థితి ఉంది. అస్సాంలో 24 లక్షలమంది జాబ్‌కార్డులు కలిగి ఉంటే వారిలో 16,473 మందికే ఏడాదిలో 100 రోజుల పని కల్పించబడింది. 2010-11 సం॥లో అసలు పనులే కల్పించబడలేదు. రాజస్థాన్, కర్ణాటక, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లలో 15 శాతంలోపు కుటుంబాలకే 100 రోజుల పని కల్పించబడింది. 2011-13 సంవత్సరాల్లో పనులు కల్పించబడ్డ శ్రామికుల సంఖ్య 5.49 కోట్లుండగా 2013-14 ఆర్థిక సంవత్సరంలో 4.67 కోట్లకు పడిపోయింది. ఈ విషయాలను గమనిస్తే పథకం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత ఏ సంవత్సరం కూడా లబ్దిదారులకు 100 రోజుల పని కల్పించలేదనే వాస్తవం వెల్లడైంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో వ్యవసాయ పనులను గ్రామీణ ఉపాధి పథకం పనుల్లో చేర్చేందుకు ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకొంటూ ఉపాధి పనులను కుదించేందుకు పూనుకొంది. భూస్వాములకు, ధనిక రైతులకు చౌకగా కూలీలను అందించే ప్రయత్నమే ఇది.

ఉపాధి పనులు ప్రారంభమైన నాటి నుండి ఏ సంవత్సరం కూడా అందుకు అవసరమైన నిధులను కేంద్ర ప్రభుత్వం కేటాయించలేదు. 2006-07 సంవత్సరంలో 11,300 కేటాయించగా ఖర్చు చేసింది మాత్రం 8,800 కోట్లు మాత్రమే. 2007-08 సంవత్సరంలో 12 వేలు కేటాయించగా ఖర్చు చేసింది 10 వేల కోట్లు. 2009-10 సంవత్సరంలో 39 వేల కోట్లు కేటాయించామని ప్రభుత్వం చెప్పినా, విడుదల చేసింది చాలా తక్కువగా ఉంది. 2013-14 సం॥లో 39 కోట్లు లెక్కలు చూపినా అందుకు అనుగుణంగా పనులు జరగలేదు. ఈవిధంగా కేటాయించిన మొత్తాన్ని ఖర్చు చేయకుండా ఉపాధిహామీ పనుల ఖర్చును తగ్గించుకొనేందుకు యుపిఏ ప్రభుత్వం పూనుకొంది.

ఉపాధిహామీ పథకం క్రింద కేటాయించిన పనులన్నీ త్రవ్వకం పనుల క్రిందకే వస్తాయి. ఈ పనులను కనీసవేతన చట్టం క్రింద 191 రూ. రోజు కూలీగా ఇవ్వాల్సి ఉండగా, అందుకు విరుద్దంగా తక్కువ కూలీ ఇస్తున్నారు. మొదట 80 రూ.గా నిర్ణయించగా దానిపై తీవ్ర విమర్శలు రావటంతో 100రూ. పెంచటం జరిగింది. ఉపాధిహామీ కూలీల ఆందోళన మూలంగా యుపిఏ ప్రభుత్వం 112 రూ. వేతనాన్ని సవరించింది. రాష్ట్రాన్ని బట్టి కూలీ యివ్వటంలో హెచ్చుతగ్గులున్నాయి. కేంద్రం నిర్ణయించిన కూలీకి అదనంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 25రూ. పెంచి, 137 రూ.లుగా ఉపాధి కూలీని ప్రకటించింది. కేంద్రం ప్రకటించిన వేతనం కూడా అనేక రాష్ట్రాల్లో అమలు జరగటంలేదు. రాజస్థాన్‌లో 30రూ. కూలీ చెల్లించిన సందర్భాలు అనేకం ఉన్నాయి. అనేక నిబంధనలతో వేతన చెల్లింపులు కూడా తీవ్ర జాప్యం చేస్తున్నారు. అధికారుల స్వప్రయోజనం కోసం కూలీ డబ్బులు వాడుకొంటున్నారు. 14 రాష్ట్రాల్లో 37 కోట్లకు పైగా కూలీలకు బకాయిలు చెల్లించాల్సి ఉంది.

రాజకీయ నాయకుల, ఉన్నతాధికారుల అవినీతి గ్రామీణ ఉపాధి పథకం పనుల్లో పెద్దఎత్తున కొనసాగుతున్నది. కూలీల ఎంపిక దగ్గర నుండి అనేక పనుల్లో అవినీతి, అక్రమాలకు పాల్పడుతున్నారు. అసలు పనులు చేయకుండానే చేసినట్లు రికార్డులు సృష్టించి జేబులు నింపుకొంటున్నారు. 2007-13 సంవత్సరాల మధ్యలో 13 వేల కోట్ల అవినీతి జరిగినట్లు కాగ్ ఎత్తిచూపింది. 14 రాష్ట్రాల్లో కోటి 23 లక్షల పనులు చేపట్టగా 33 శాతం మాత్రమే పూర్తైనాయని వెల్లడించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనూ పెద్ద మొత్తంలో అవినీతి జరిగినట్లు పేర్కొంది.

గ్రామీణ ఉపాధి పథకం అవినీతిమయం కావటానికి కారణమైన యుపిఏ ప్రభుత్వం, అదే అవినీతిని చూపెట్టి ప్రైవేటుకంపెనీల పరం చేయటానికి అడుగులు వేయటం ప్రారంభించింది. యూత్ కాంగ్రెస్ నాయకుడిగా, యుపిఏ కాబోయే ప్రధానమంత్రిగా ప్రచారం చేయబడ్డ రాహుల్‌గాంధీ ఈ పథకాన్ని ప్రైవేటు సంస్థల ద్వారా అమలు జరిపి అవినీతిని అరికట్టవచ్చని జాతీయ సలహామండలికి సూచించాడు. ప్రభుత్వం గ్రామీణ అభివృద్ధి పథకాల్లో అవినీతి వలన 85% దుర్వినియోగమై, 15 శాతం నిధులే ప్రజలకు అందుతున్నాయని ఈయన తండ్రి రాజీవ్‌గాంధీ చేసిన ప్రకటన ఆచరణలో పేదరిక నిర్మూలనకు కేటాయించిన నిధుల్లో సగం స్వచ్ఛంద సంస్థలనే ప్రైవేటు కంపెనీలకు బదలాయించటం జరిగింది. ఈ సంస్థలు చేపట్టిన పథకాలు వల్ల కూడా 30 శాతం మాత్రమే పేదలకు చేరి 70 శాతం నిధులు దుర్వినియోగమయ్యాయంటే వీటిల్లోనూ అవినీతి కొనసాగుతుందని అర్థమౌతుంది. ఈ పథకాల ఉద్దేశమైన పేదరిక నిర్మూలన జరగలేదని అనేక అధ్యయనాలు తెలియచేశాయి. రాహుల్‌గాంధీ ప్రకటన తండ్రి బాటలోనే నడుస్తున్నది. రాహుల్ సూచనను జాతీయ సలహామండలి వెంటనే చర్చించి గ్రామీణ ఉపాధి పథకాన్ని ప్రైవేటు సంస్థల ద్వారా అమలు జరపాలని నిర్ణయించింది.

వేతనాలు ఆలస్యంగా చెల్లించటంతో ఉపాధి హామీ పనులకు కూలీలు రావటానికి ఇష్టపడటంలేదని విమర్శలతోపాటు, కూలీలకు చట్టం ఎడల సరైన అవగాహనలేక సహకరించటంలేదనే వాదన ముందుకు వచ్చింది. దీనికి పరిష్కారంగా ఆనాటి మానవవనరుల శాఖ మంత్రి జైరామ్ రమేష్ చూపిన పరిష్కారం వ్యాపార ఏజంట్ల నియామకం. ఇది ప్రభుత్వం చేయవలసిన పనిని ప్రైవేటీకరించటమే. కూలీలకు పథకం ఎడల అవగాహన కల్పించేందుకు ప్రభుత్వ యంత్రాంగానికి మధ్యవర్తులుగా వ్యవహారం నడిపేందుకు వ్యాపార ఏజంటు వ్యవహరిస్తారు. కూలీలతో మొదటి శ్రమశక్తి సంఘాలను ఏర్పాటుచేసి, వాటిని పటిష్టపర్చి ప్రభుత్వ పథకం పనిని వీటికి యిప్పించి వేతనాలు యిప్పించే వ్యాపార ఏజంట్లను నియమిస్తారు. దీనికోసం యుపిఏ ప్రభుత్వం 321 ఎన్‌జీవోలతో ఒప్పందం చేసుకొంది. 22 జిల్లాల్లోని 703 మండలాల్లో 4,73,000 శ్రమశక్తి సంఘాలను ఏర్పాటు చేసినట్లు వీటి బాధ్యత ఎన్‌జీవోలకు అప్పటించినట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఇది గ్రామీణ ఉపాధి పథకాన్ని ప్రైవేటీకరించటమే యుపిఏ ప్రభుత్వం సాధారణ ఎన్నికల్లో తిరిగి విజయం సాధించి ఉంటే పథకం ప్రైవేటీకరణ వేగవంతమయ్యేది.

బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్‌డిఏ కూటమి తిరిగి ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన దగ్గర నుండి గత ప్రభుత్వ విధానాల బాటలో ప్రైవేటీకరణ విధానాలను తీవ్రతరం చేసింది. ప్రభుత్వరంగంలోని అన్ని సంస్థల్లోకి ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు పెద్దఎత్తున అవకాశం కల్పిస్తున్నది. సంక్షేమ పథకాలన్నింటినీ కుదిస్తున్నది. గ్రామీణ ఉపాధి పథకాన్ని యుపిఏ ప్రభుత్వం ప్రైవేటీకరణ బాట పట్టించజూస్తే, ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం ఆ పథకాన్ని మార్చ చూస్తున్నది. గ్రామీణాభివృద్ధిశాఖ మంత్రి నితిన్ గడ్కరీ ద్వారా ఉపాధి పథకం ఎడల తన ఉద్దేశాన్ని బయట పెట్టింది. ఉపాధిపథకం దేశమంతటా అమలుపర్చాల్సిన అవసరంలేదని అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలను మినహాయించి గిరిజన, వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు పరిమితం చేస్తే సరిపోతుందన్న ప్రభుత్వ అభిప్రాయాన్ని తన నోటి ద్వారా గడ్కరీ వినిపించాడు. గడ్కరీ మాటల్లో నీటి వనరులుండి పంటలు పండే ప్రాంతం అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతంగా ఉంది. ఇలాంటి ప్రాంతాల్లోనూ, జిల్లాల్లోనూ రాష్ట్రాల్లో వెనుకబడిన ప్రాంతాలు ఉన్నాయన్న వాస్తవాన్ని ఆయన విస్మరిస్తున్నాడు. ఇక్కడ అభివృద్ధి చెందింది. భూస్వాములు, బడా పెట్టుబడిదారులు, సంపన్నవర్గాలు మాత్రమే కాని పేదలు కాదన్న వాస్తవాన్ని పరిగణలోకి తీసుకోవడం లేదు. సేద్యపు భూమి కొద్దిమంది చేతుల్లో ఎక్కువగా ఉండటం, గ్రామీణ పేదలకు భూమి లేకపోవటం వలన వారికి రెక్కల కష్టమే జీవనాధారంగా ఉంది. వ్యవసాయ పనుల్లో అవసరంలేని యంత్ర వినియోగం, కాంట్రాక్టు కూలీ, రైతుల భూములు సెజ్‌ల పేరుతో బడా పెట్టుబడిదారులకు కట్టబెట్టటం వలన పనిదినాలు తగ్గిపోవటం ఇతర ఉపాధి అవకాశాలు లేకపోవటం వలన గ్రామీణ పేదల జీవనోపాధి దుర్భరంగా మారి పూటగడవటం కష్టమైంది. పొట్ట నింపుకోవటానికి జన్మనిచ్చిన భూమిని, కన్న తల్లితండ్రులను వదలి పట్టణాలకు, ఇతర రాష్ట్రాలకు, ఇతర దేశాలకు ఉపాధి కోసం పరుగులు పెడుతున్నారు. అక్కడా అత్యధిక మందికి ఉపాధి లభించక అవమానకరమైన దుర్భర జీవితాలు గడుపుతున్నారు. ఈ పరిస్థితి అన్ని ప్రాంతాల్లో నెలకొని ఉంది.

అభివృద్ధితో వెలిగిపోతున్నదని ప్రచారం చేయబడుతున్న గుజరాత్‌లో 10,52,917 మంది, మహారాష్ట్రలో 20,51,735 మంది ఉపాధి పనులు చేస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కలకలలాడుతున్నాయని ప్రచారం చేయబడుతున్న జిల్లాలైన కృష్ణాజిల్లాలో 3,72,355 మంది గుంటూరు జిల్లాలో 4,25,895 మంది, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో 2,79,712 మంది 2013-14 సంవత్సరంలో ఉపాధి పనులు చేశారన్న వాస్తవాన్ని గమనిస్తే ఈ ప్రాంతాల్లో కూడా ఉపాధిలేమి ఏవిధంగా ఉంది అర్థమౌతుంది.

ప్రజల అభివృద్ధి పేరుతో పాలక ప్రభుత్వాలు సంక్షేమపథకాలు ప్రవేశపెట్టటం, వాటిని నిర్వీర్యం చేయటం, ప్రభుత్వాలు మారినప్పుడల్లా ఆ పథకాలకే పేర్లు మార్చి కొత్త పథకాలుగా ప్రచారం జరుగుతూనే ఉంది. ప్రజలను వంచనకు గురిచేస్తూనే ఉన్నాయి.

గ్రామీణ పేదల దుర్భర జీవితాలకు కారణమైన భూమి సమస్యను పరిష్కరించకుండా దోపిడీ పాలక ప్రభుత్వాలు సంక్షేమ పథకాల పేరుతో వారిని వంచన చేస్తూ, తన చుట్టూ త్రిప్పుకొంటూ భూమికోసం పేదలు సంఘటితపడకుండా చేస్తున్నది. ఉపాధిని కల్పించే భూమి పేదలకు పంపిణీ జరిగి, దానిపై హక్కు ఏర్పడితే, ఎటువంటి సంక్షేమపథకాలు వారికి అవసరం ఉండదు. ఈ పని దోపిడీ పాలకవర్గాలు చేయవు. భూస్వామ్య వర్గ ప్రతినిధులుగా వారు ఉండటమే అందుకు కారణం. ఈ వాస్తవాన్ని గ్రామీణ పేదలు గ్రహించి భూసంబంధాలను బ్రద్దలుకొట్టే విప్లవ భూసంస్కరణల ద్వారా భూమిని సాధించుకొనేందుకు సమైక్యంగా ఉద్యమించాలి. అప్పుడే పేదల ఉపాధి సమస్య పరిష్కారం అవుతుంది. పేదరికం నుండి బయట పడతారు. ★

ఆటో కార్మికుల మహాధర్నా

మహాధర్నాలో పాల్గొన్న ఆటో కార్మికులు

విజయనగరం కలెక్టరు ఆఫీసు మెయిన్‌గేటు వద్ద 11-8-14న ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) అనుబంధంగా వున్న విజయనగరం జిల్లా ఆటోవర్కర్స్ యూనియన్ నాయకత్వంలో వందలాది ఆటో కార్మికులు మహాధర్నా చేపట్టారు. ఆటోకార్మికులు ప్రధాన గేటు ముందు ప్రాంతమంతా బైటాయింపు జరపడంతో పోలీసులు గేటులు మూసివేసి తాళ్ళతో కట్టివేశారు. ఎర్రజెండాలతో ఆటో కార్మికుల డిమాండ్లతోపాటు పాలకుల దోపిడీ విధానాలపై రాయబడిన ప్లకార్డులతో ఆటో కార్మికుల నినాదాలతో బాల కళాకారుల పాటలతో నాయకుల ఉపన్యాసాలతో ఈ ప్రాంతం మార్మోగింది.

ఆటో కార్మికులకు సంక్షేమ బోర్డు ఏర్పాటు చేయాలని, అన్నిరకాల వేధింపులను అరికట్టాలని పార్కింగు స్థలాలను కేటాయించాలని, ఆటో ఛార్జీలను పెంచాలని, ఫైనాన్స్ దోపిడీ అరికట్టాలని, ధరలను నియంత్రించాలని, ప్రపంచీకరణ విధానాలను తిప్పి కొడతామంటూ ఆటోకార్మికులు బిగ్గరగా పెద్ద పెట్టున నినదించారు.

ఈ సందర్భంగా ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) రాష్ట్ర కమిటి సభ్యులు, విజయనగరం జిల్లా ఆటోవర్కర్స్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి రెడ్డి నారాయణరావు కార్మికులను ఉద్దేశించి మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వాలు పాలకులు మారినా ఆటో కార్మికుల బ్రతుకులలో మార్పులేదు. రోడ్ రవాణా, పోలీసు మొదలుకొని ఫైనాన్స్ సంస్థలు ఆఖరికి రకరకాల రుసుముల పేరుతో ప్రభుత్వం కూడా ఆటో కార్మికులను దోపిడీకి గురిచేస్తున్నదని, ఒక్కొక్క ఆటో డ్రైవరు నుండి వేలాది రూపాయలు వివిధ రూపాలలో రుసుములు వసూలు చేసే ప్రభుత్వం ఆటో డ్రైవరు సంక్షేమం కోసం ఒక్క రూపాయి కూడా కేటాయించడంలేదని, పార్కింగు స్థలాలు ఇవ్వకుండానే రాంగు పార్కింగు పేరుతో వేధిస్తుంటారని, ఫైనాన్స్ సంస్థల ఆగడాలకు అంతు లేకుండా పోతున్నదని, నిబంధనల ఉల్లంఘన పేరిట వేలాది రూపాయలు అపరాధ రుసుము విధిస్తే ఆటో కార్మికుని కుటుంబం ఏమి తిని బ్రతకాలని నారాయణ రావు ప్రశ్నించారు. ఎన్నికల ముందు ఆటోడ్రైవర్లకు ఉచిత భీమా పథకం ప్రవేశపెడతామని టిడిపి ప్రభుత్వం చేసిన వాగ్దానాన్ని గద్దెనెక్కిన తర్వాత దానిని గురించి నోరు మెదపడంలేదని ఆటో కార్మికులపై సాగుతున్న రకరకాల దోపిడీ దౌర్జన్యాలను వ్యతిరేకిస్తూ మరిన్ని పోరాటాలకు సిద్ధంకావాలని ఆయన పేర్కొన్నారు.

ఆటోవర్కర్స్ యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షులు ఎన్. అప్పలరాజురెడ్డి మాట్లాడుతూ గత 8 సం॥ల నుండి నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు, పెట్రోలు, డీజిల్ ధరలు ఏ స్థాయిలో పెరిగినా ఆటోఛార్జీలు పెంచలేదని పెరిగిన అన్నిరకాల ధరలు ఆటో కార్మికులపై భరించదగని ఇక ఛార్జీలు పెంచక తప్పదని చెపుతూ, ఆటో డ్రైవరుల కష్టాలు గురించి పట్టించుకునే ప్రభుత్వాని అధికారులుగానీ కనిపించడంలేదని, కొత్త ఆటోలను అనుమతించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తామని, 8వ తరగతి స్టడీ సర్టిఫికెట్ నిబంధన రద్దు చేయాలని, వున్న ఆటో స్టాండులను రికార్డుల్లో నమోదు చేయాలని, ప్రభుత్వం రాష్ట్రంలోని ఉన్న లక్షలాది ఆటోడ్రైవర్ల కుటుంబాల సంక్షేమానికి బోర్డు పెట్టాలని అప్పలరాజురెడ్డి డిమాండ్ చేశారు.

ఏఐఎఫ్‌టియు నాయకులు బి. శంకరరావు మాట్లాడుతూ సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాల ఫలితంగా ఉద్యోగ ఉపాధి అవకాశాలు నానాటికీ కుచించుకు పోతున్నాయని పరిశ్రమలు మూతపడటం, వ్యవసాయరంగం దెబ్బతినడం, చదువుకున్నా కొలువులు లభించనిస్థితిలో అత్యధికులు ➔

రైతుల, చేనేత కార్మికుల, డ్వాక్రా మహిళల రుణాలు రద్దుచేయాలనే ప్రధాన డిమాండ్లతో పది వామపక్ష, కమ్యూనిస్టుపార్టీల ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర సదస్సు

విజయవాడ, 24-9-14 :

చంద్రబాబునాయుడు నాయకత్వంలోని తెలుగు దేశం పార్టీ అధికారంలోకి రాకముందు చేసిన వాగ్దానాలన్నింటినీ, అధికారంలోకి వచ్చాక అమలుచేయకుండా వాటిని తుంగలో తొక్కివేస్తోందని సెప్టెంబర్ 24న విజయవాడ తుమ్మలపల్లి క్షేత్రయ్య కళాక్షేత్రంలో 10 వామపక్ష, కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర సదస్సులో వక్తలు పేర్కొన్నారు.

సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె. రామకృష్ణ అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ సదస్సులో ఇంకా సిపిఎం, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ, ఎంసిఐ(యు), సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) లిబరేషన్, ఆర్ఎస్పి, ఫార్వర్డ్‌బ్లాక్, ఎన్‌యుసిఐ(సి) రాష్ట్ర నాయకులు చంద్రబాబు వందరోజుల పాలనాకాలంలో ప్రజలకు సంబంధించిన ఏ ఒక్క సమస్యనూ పరిష్కరించటానికి పూనుకోకపోవటంపట్ల తీవ్ర ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్ గుర్రం విజయకుమార్ మాట్లాడుతూ అనేక చారిత్రక ఉద్యమాలకు కేంద్రమైన విజయవాడలో ప్రజా సమస్యలపై వామపక్ష, కమ్యూనిస్టు పార్టీలు సమైక్య ఆందోళనకు సమాయత్తంకావటాన్ని ప్రజలు స్వాగతిస్తున్నారన్నారు. చంద్రబాబు వాగ్దానాలన్నీ ప్రజలను బుజ్జగించటానికి చేసినవేనని, వాస్తవానికి ఆయన సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి పారిశ్రామిక అధినేతలకు ఏజంటుగా వ్యవహరిస్తూ, జాతిసంపదను దోపిడీ చేసుకొనేందుకు గేట్లు బార్లా తెరుస్తున్నాడని పేర్కొన్నారు.

రాష్ట్రంలోని వివిధ జిల్లాల నుండి ప్రతినిధులు ఈ సదస్సులోపాల్గొన్నారు. రాష్ట్ర నాయకుల ప్రసంగాల అనంతరం 14 డిమాండ్లను సదస్సు ముందు ప్రతిపాదించగా, ప్రతినిధులు వాటిని ఆమోదిస్తూ తీర్మానించారు.

(1). రైతులందరికీ ఎటువంటి షరతులు లేకుండా రుణమాఫీని వెంటనే అమలుచేయాలి. కొత్త రుణాలను మంజూరు చేయాలి.

(2). కౌలురైతులకు, రైతుమిత్ర గ్రూపులకు, ఉద్యానవన పంటలకు, గొర్రెల పెంపకం, చేపల పెంపకం, డైరీ వంటి అనుబంధ వృత్తులవారి అందరికీ రుణమాఫీని వర్తింపజేయాలి. రుణమాఫీని కుదించే జి.ఓ.నెం. 174ను సవరించాలి.

(3). లక్షలాదిమంది మహిళల డ్వాక్రా రుణాలను రద్దుచేస్తామన్న ప్రభుత్వ వాగ్దానం వెంటనే అమలుజరపాలి. పెరుగుతున్న వడ్డీని ప్రభుత్వమే భరించాలి.

(4). సంక్షోభంలో, అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయిన చేనేత కార్మికుల రుణాలను రద్దుచేయాలి.

(5). బెల్టుషాపులను రద్దుచేయాలి. పెంచిన లైసెన్సు షాపులను తగ్గించాలి.

(6). గ్రామీణ ఉపాధి పథకం కరువు ప్రాంతాలలో విస్తారంగా చేపట్టాలి. ఉపాధిబకాయిలు వెంటనే చెల్లించాలి. పథకాన్ని నీరుగార్చే ప్రయత్నాలు విరమించాలి.

(7). పెరుగుతున్న నిత్యావసర సరుకుల ధరలు తగ్గింపుకు చర్యలు చేపట్టాలి.

(8). గిరిజన ప్రాంతాలలో చేపట్టబోయే బాక్సైట్ తవ్వకాల యత్నాన్ని విరమించాలి.

(9). ఎస్సీ, ఎస్టీ సబ్‌ప్లాన్‌ను రూల్స్‌ను రూపొందించి, బడ్జెట్‌లో నిధులు కేటాయించాలి.

(10). మధ్యాహ్న భోజనం, అంగన్‌వాడీ, ఆశా, ఫీల్డ్ అసిస్టెంట్లు, హౌసింగ్ లాంటి సంస్థలలో బలవంతంగా చట్టవిరుద్ధంగా తొలగిస్తున్న కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలి. వీరిని రెగ్యులరైజ్ చేయాలి.

(11). కార్మిక సంఘాలపై, పోరాటాలపై రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న నిర్బంధ పద్ధతులను విడనాడాలి.

(12). ఫీజు రియంబర్స్‌మెంట్ బకాయిలని వెంటనే చెల్లించాలి. ఈ పథకాన్ని కొనసాగించాలి.

(13). విద్యారంగాన్ని సంక్షోభంలోకి నెట్టే ప్రైవేటు విశ్వవిద్యాలయాల బిల్లును ఉపసంహరించుకోవాలి.

(14). వెనుకబడిన రాయలసీమ, ఉత్తరాంధ్ర అభివృద్ధికి ప్రత్యేక ప్యాకేజీని కేటాయించాలి.

ఈ డిమాండ్ల సాధనకై సెప్టెంబరు 29 నుండి అక్టోబరు 12వ తేదీ వరకు గ్రామ గ్రామాన సంతకాల సేకరణ చేపట్టి 13వ తేదీన జిల్లా కలక్టరేట్‌లు, మండల తహసిల్దారు కార్యాలయం ముందు సామూహిక రాయబారాలు నిర్వహించాలని సదస్సు పిలుపునిచ్చింది. ✡

→ ఆటోడ్రైవర్లుగా తమ జీవనాన్ని సాగిస్తున్నారని, మనం ఓట్లు వేసి గెలిపిస్తున్న పాలకుల మెదడులో మనల్ని బాగుపెట్టే ఆలోచనలు లేవని కాకులను కొట్టి గద్దలకు వేసినట్లు పేదలను కొట్టి పెద్దల జేబులు నింపే విధానాలను ఏవిధంగా చేపడుతున్నదీ వివరిస్తూ ఆటో కార్మికుల తమ న్యాయమైన సమస్యలపై పోరాడుతూనే ధనిక, పేద తారతమ్యంలేని సమాజం కోసం కూడా పోరాడాలన్నారు.

ఆర్‌టిఏ ఆఫీసు వద్ద ధర్నా :

కలెక్టరు ఆఫీసు వద్ద ధర్నా ముగియగానే యూనియన్ నాయకత్వంలో ఆటోకార్మికులంతా రోడ్డురవాణా ప్రాంతీయ అధికారి ఆఫీసు వద్దకు చేరుకొని పెద్దఎత్తున ధర్నా చేపట్టారు. ఈ సందర్భంగా రోడ్డురవాణా అధికారుల వేధింపులను ఆపాలని మిగతా ఆటోకార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించాలంటూ ఆటోకార్మికులు పెద్దపెట్టున నినాదాలు చేసారు.

ధర్నా వద్దకు ప్రాంతీయ రోడ్డురవాణా శాఖాధికారి శివప్రసాదు వచ్చి మెమోరాండం తీసుకొని అందులోని పొందుపర్చిన సమస్యలను తాము ఏమేరకు పరిష్కరించ గలమో వివరించారు. ఇంకా ఈ ధర్నాలో ఆటోవర్కర్స్ యూనియన్ జిల్లా కార్యనిర్వాహక అధ్యక్షులు బి. పాపారావు, ఉపాధ్యక్షులు ఎమ్. సన్యాసిరావు తదితరులు మాట్లాడారు. ✡

ఇండ్ల స్థలాలు, ఇండ్లు నిర్మించి ఇవ్వాలని నిరుపేదల ఆందోళన

నిజామాబాద్, 24-9-14 :

తెలంగాణా రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి కెసిఆర్ తమ ఎన్నికల వాగ్దానాలలో భాగంగా ఇండ్లులేని నిరుపేదలకు ఇండ్ల స్థలాలు కేటాయించటంతోపాటు, ఇండ్లు నిర్మించి ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ నిజామాబాద్‌లో నిరుపేదలు ఆందోళన చేశారు. నిజామాబాద్‌లోని వినాయక్‌నగర్‌లో ఇండ్లులేని పేదలందరూ ర్యాలీగా ఎల్.ఐ.సి ఆఫీసు, కోర్టు మీదుగా తహసిల్‌దారు కార్యాలయం చేరుకున్నారు. తహసీల్దారు ఆదేశానుసారం పోలీసులు, కార్యాలయంలోనికి వెళ్ళకుండా గేటు బిగించారు. దీనితో, ర్యాలీగా వచ్చిన ప్రజానీకం గేటు ముందు 3 గంటలపాటు ధర్నా నిర్వహించారు. నిరుపేదలందరికీ ఇండ్లస్థలాలు ఇచ్చి ఇండ్లు కట్టించాలి అనే నినాదాలతో తహసిల్దారు కార్యాలయం మార్మోగింది.

ఈ ధర్నానుద్దేశించి తెలంగాణా రైతుకూలీ సంఘం నిజామాబాద్ జిల్లా నాయకులు కా॥ గంగుల నర్సయ్య మాట్లాడుతూ "వినాయక్‌నగర్ 6వ డివిజన్‌లో నిరుపేదలు ధనవంతుల ఇండ్లలో పనిచేస్తూ, కూలీ పనులు చేస్తూ, మేస్త్రీ పనులు చేస్తూ చాలీ చాలని కూలీ డబ్బులతో దుర్భరమైన బ్రతుకులీడుస్తున్నారని, కూలీ లేక, సరియైన డబ్బులు రాక కిరాయి ఇండ్లలో ఉంటూ జీవనం సాగిస్తున్నారని కిరాయి ఇవ్వలేని పరిస్థితి ఒకవైపు వుండగా, మరోవైపు నిత్యావసరాల ధరలు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయని, ఈ పరిస్థితిలో వారి కుటుంబాలు బతుకలేని గడ్డుపరిస్థితులలో నివసిస్తున్నారన్నారు. గత ప్రభుత్వాలకు అనేకసార్లు ఇండ్ల స్థలాల కొరకు మెమొరాండాల ద్వారా తెలియచేసామని, అయినా గత ప్రభుత్వాలు పట్టించుకోలేదని, టి.ఆర్.యస్. పార్టీ ఇల్లులేని నిరుపేదలందరికీ 120 గజాల స్థలం ఇచ్చి, 3.50 లక్షలతో ఇండ్లు కట్టిస్తామని ఎన్నికల ముందు హామీ ఇచ్చారని, ఆ హామీని అమలుచేయాలని, వినాయక్‌నగర్ ప్రాంతము అయిన దోభిఘాట్ ప్రక్కన ప్రభుత్వ భూమిని కొంతమంది రియల్‌ఎస్టేట్ వ్యాపారులు ఆక్రమించారని, ఆ భూమిని ప్రభుత్వం వెంటనే సర్వే జరిపి, స్వాధీనపరచుకొని ఈ స్థలాన్ని పేదవారందరికి ఇండ్ల స్థలాలకు కేటాయించి, ఇండ్లు నిర్మించి ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. ధర్నా అనంతరం మండల తహసిల్దారుకు సంఘం ప్రతినిధి బృందం మెమోరాండం సమర్పించింది. ఈ ధర్నాలో ఇంకా సంఘం జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్ పి. మల్లేష్, నర్సాగౌడ్, కె. గంగాధర్ తదితరులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు. ✡

రైతాంగ రుణాల రద్దుకై కౌలురైతుల ప్రదర్శన-ధర్నా

ప్రదర్శనలో పాల్గొన ప్రజానీకం

కొత్తపట్నం, 9-9-14 :

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) కొత్తపట్నం మండల శాఖ ఆధ్వర్యంలో కొత్తపట్నం రంగాయపాలెం రైతుకూలీ సంఘం కార్యాలయం నుండి కౌలురైతులతోసహా రైతాంగరుణాలు రద్దుచేయాలని, ఉప్పుకోటారు భూమిని సాగుచేసుకొంటున్న రైతులకు అడంగల్‌లో సాగువ్రాసి, పట్టాలు ఇవ్వాలని, కౌలురైతుకు గుర్తింపుకార్డులు, రుణాలు ఇవ్వాలని, ముస్లింపేట, పోస్టాఫీస్ సెంటరు, పల్లెపాలెంరోడ్, కొత్తపట్నం మెయిన్‌రోడ్ మీదుగా. తహశీల్‌దారు కార్యాలయంవరకు ప్రదర్శన సాగింది. అనంతరం తహశీల్దారుకార్యాలయంముందు రైతుకూలీ సంఘం జిల్లా నాయకులు కా॥ కె. కోటేశ్వరరావు అధ్యక్షతన ధర్నా కార్యక్రమం జరిగింది.

ఈ సందర్భంగా రైతుకూలీసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ఎస్. లలితకుమారి మాట్లాడుతూ రంగాయపాలెం పంచాయితీ పరిధిలోని సర్వే నెంబరు 81లో 136 ఎకరాల ఉప్పుకొటారు భూమిని 120 మంది రైతులు ఉప్పుసాగు చేస్తున్నారని, ఆ రైతులకు అడంగల్ వ్రాసి వెంటనే పట్టాలు మంజూరుచేయాలని, అలాగే మండలంలో 60 శాతం రైతాంగం కౌలు రైతులుగా వున్నారని, అనేకమంది చిన్న, సన్నకారు రైతాంగం, దళిత రైతులు దేవాదాయ భూములను గత 15-20 సంవత్సరాలుగా కౌలు కడుతూ సాగు చేస్తున్నారని, వారందరికి కౌలుగుర్తింపు కార్డులు మంజూరుచేసి బ్యాంకు ద్వారా పేరిట రుణాలు ఇవ్వాలని అన్నారు. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు కా॥ పి. కోటేశ్వరరావు, జిల్లా నాయకులు కా॥ వి.శ్రీరాములు ప్రసంగించారు. మండలనాయకులు బక్కా శ్రీను, జయబాబు, వెంకటేశ్వర్లు, లక్ష్మమ్మ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

పై విషయాలను వినతిపత్రం ద్వారా తహశీల్దార్ గారిని కలిసినపుడు అన్ని విషయాలు చర్చించి కౌలు రైతులకు గుర్తింపు కార్డులు, ఉప్పుకోటారు భూములు సాగు వ్రాయడం చేస్తామని హామి ఇచ్చారు. ✡

సంస్కరణల పేరుతో కేంద్రం... (చివరిపేజీ నుండి)

ఈ తీరున కార్మికుల చట్టబద్ధ హక్కులపై పాలకులు దాడికి తెగబడ్డారు. పెట్టుబడిదారులకు, పాలకులకు, పాలకవర్గాలకు లాభాలే పట్టాయి. సాటి మానవులైన కార్మికుల యోగక్షేమాలు పట్టలేదు.

వర్గవిభజన; సాంకేతికత, ఆధునికత పెరుగుతున్న కొద్దీ కార్మికుల శ్రమశక్తిని కొల్లగొట్టటం - ఎంత దయా రహితంగా, ఘోరంగా వుంటుందో పాలకుల తీరు, పాలక వర్గాల జోరు వెల్లడిచేస్తున్నాయి.

కార్మికులందరూ-రంగు, మత, కుల అంతరాలన్నింటిని అధిగమించి ఐక్యం కావటమే; సంఘటితం కావటమే; సమైక్య వర్గపోరాటాలకు దిగటమే - ఘోరమైన ఈ పరిస్థితులకు, ఈ పరిస్థితులను సృష్టించి మనమీదకు తోస్తున్న పాలకులకు తగిన జవాబు కాగలదు.

సువిశాలమైన మన భారతదేశం, విస్తారమైన గ్రామీణ ప్రాంతంతో కూడినది. రైతులు, వృత్తిదారులు, దళితులు, ఆదివాసీలు, వ్యవసాయదారులతో కూడిన గ్రామీణ ప్రజాసముదాయాలు - సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి సంస్థల యొక్క పెట్టుబడుల చొరబాటుతో; దళారులయిన బడా గుత్తపెట్టుబడిదారుల వ్యాపారాల విస్తరణతో; భూస్వాముల, పెత్తందారుల జులుంతో, దాడులు, దౌర్జన్యాలు, అకృత్యాలతో నలిగిపోతున్నారు. ప్రతిగా ఆందోళనలకు, పోరాటాలకు, తిరుగుబాట్లకు తెగబడుతున్నారు. **కార్మికులమైన మనలను చట్టరహిత కట్టుబానిసత్వంలోకి దిగజార్చజూస్తున్న పాలకులకు, పాలకవర్గాలకు వ్యతిరేకంగానే గ్రామీణ ప్రాంతపు కష్టజీవులు పోరాటాల పతాకను ఎత్తుకుంటున్నారు.**

ఘనమైన పోరాట చరిత్ర వారసత్వంగా గల ప్రస్తుత భారతదేశ కార్మికవర్గం, పాలకుల, పాలకవర్గాల ఈ దాడికి వ్యతిరేకంగా స్పందించాలి! ఐక్యంగా ఈ దాడిని ప్రతిఘటించాలి. వర్గ దృక్పధంతో కూడిన బలీయమైన కార్మికోద్యమ నిర్మాణానికి పూనుకోవాలి. తమ జీవన, పని పరిస్థితుల మెరుగుదల కోసం పోరాడాలి. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్య వాదులకు వ్యతిరేకంగా సాగిన భారత జాతీయోద్యమంలో పాల్గొని వీరోచిత పోరాటాలను నిర్వహించిన నాటి భారత కార్మికోద్యమానికి వారసత్వంగా వున్న నేటి కార్మికవర్గం, తన చారిత్రాత్మక కర్తవ్య నిర్వహణకోసం పూనుకోవాల్సి వున్నది. అందుకై రైతాంగంతో, గ్రామీణ పేదలతో, దళితులతో, ఆదివాసీలతో పోరాటపు స్నేహబంధాన్ని నెలకొల్పుకోవాలి.

అఖిల భారత కార్మికసంఘాల సమాఖ్య (న్యూ) (ఏ.ఐ.ఎఫ్.టి.యు-న్యూ) మన దేశంలో వర్గపోరాట దృక్పధంతో కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించే కృషికి అంకితమైంది. అలాంటి కృషిని సాగించుతున్న ఇతర కార్మిక సంస్థలతో కలిసి సాగాలని భావిస్తున్నది. పాలకులు, పాలకవర్గాలు - కార్మిక హక్కులపై సాగిస్తున్న దాడికి, దోపిడీకి ప్రతిఘటనలను నిర్మించటానికి; కార్మిక హక్కులను పరిరక్షించటానికి ఎంతో కృషి సాగాల్సివున్నది. ఆ కృషిలో భాగస్వాములుకావల్సిందిగా యావన్మంది కార్మికులను, కార్మికవర్గ సంస్థలను కోరుతున్నాము.

- ❖ **నమోదైన కార్మిక హక్కులను కుదించివేయటానికి పాలకవర్గాలు కేంద్రంలోను, రాష్ట్రాల్లోనూ వున్న పాలకులు తలపెడుతున్న సవరణలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులందరం సమైక్యంగా నిలబడదాం! వర్గదృష్టిని ప్రకటిస్తున్న కార్మిక సంస్థలన్నీ సమైక్యంగా నిలబడాలి!**
- ❖ **శ్రమశక్తిని మార్కెట్టు సరుకుగాకాక, సమాజ అవసరాలైన అన్ని ఉత్పత్తులకు మూలమైందిగా పరిగణించాలని పాలకులను డిమాండ్ చేద్దాం!**

అభివందనాలతో...

అఖిల భారత కార్మిక సంఘాల సమాఖ్య (న్యూ)

AIFTU (New)

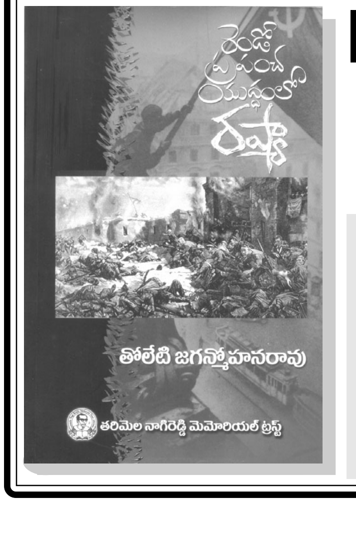

వెలువడినది

రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో రష్యా

రచన : **తోలేటి జగన్మోహనరావు**

ప్రచురణ : **తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్**

పేజీలు : **298** వెల : రూ. **200/-**

ప్రతులకు : **మైత్రీబుక్‌హౌస్**

28-9-1, జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ - 2

Janasakti (*Communist Revolutionaries'Fortnightly*) *RNI No.8315/63* *VJ-077/2013-15*

కరపత్రం

సంస్కరణల పేరుతో కేంద్రం, రాష్ట్రాల పాలకులు కార్మికుల హక్కులను తెగ్గోయటాన్ని వ్యతిరేకించుదాం!

భారతదేశమంతటా పాలకవర్గాలు, పాలకులు - నమోదైన కార్మిక హక్కులు, సదుపాయాలపై దాడి సాగించుతూ వేతన బానిసత్వాన్ని మధ్య యుగాల కట్టు బానిసత్వంగా దిగజార్చటాన్ని ప్రతిఘటించుదాం!!

సోదర కార్మికులారా!

మన దేశంలోని కార్మికుల జీవన పరిస్థితులు రోజు, రోజుకూ మరింతగా దిగజారిపోతూ వున్నాయి. కార్మికుల పని పరిస్థితులు దుర్భరమయిపోతున్నాయి. పెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యాలు కార్మికుల శ్రమను పిండుకొని నిర్దాక్షిణ్యంగా దోపిడీ చేసుకొంటున్నాయి, కార్మికుల హక్కులను గుర్తించ నిరాకరిస్తున్నాయి. కార్మికచట్టాలను బాహాటంగానే ఉల్లంఘిస్తున్నాయి. చట్టాలను అమలు జరిపించాల్సిన పాలకులూ, ప్రభుత్వాలూ కార్మికచట్ట ఉల్లంఘనలకు పాల్పడుతున్న పెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యాలకు వంత పాడుతున్నాయి. దేశంలో సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలు అమలు జరపటం ప్రారంభమయిన తర్వాత ఈ పాతిక సంవత్సరాలకాలంలో, పారిశ్రామిక - కార్మిక సంబంధాలలో తీవ్రమయిన మార్పులు సంభవించాయి. కార్మికశక్తి మానవ శక్తిగా పరిగణించాలన్న భావనల స్థానంలో - కార్మికులపై వెచ్చించే వేతనాలు, సదుపాయాలు మొదలగు వాటి ఖర్చుపై ఒనగూడే ఫలితాలు - అన్న అంశంపై కార్మికశక్తికి తక్కువ విలువకట్టే మార్కెట్టు శక్తుల అవగాహన ఆధిక్యతలోకి వచ్చింది. కార్మిక సంబంధాలు అన్నవి కార్మికులకు రక్షణ కల్పించటం అన్న అవగాహనా ప్రాతిపదికపైనకాక, ఉత్పాదకత అన్న ప్రాతిపదికపై ఆధారపడి నిర్వహించబడుతున్నాయి. యాజమాన్యాలు కార్మికులను తమ యిష్టానుసారం నియమించుకోవటం - తొలగించటం అన్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానం పైచేయి సాధించింది. శాశ్వత ఉద్యోగ నియామకాల స్థానంలో కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్ కార్మికులను నియమించే విధానం చాలా తీవ్రమయిన స్థాయికి చేరింది. న్యాయస్థానాలు సహితం కార్మిక అనుకూల వైఖరికి బదులుగా, పెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యాల ప్రయోజనాలకు అనుకూలమైన కార్మిక వ్యతిరేక వైఖరిని అవలంబిస్తున్నాయి. మొత్తంగా చూస్తే నేడు మన దేశంలోని కార్మిక సంబంధాలు బహుళజాతి సంస్థల, బడా బడా పెట్టుబడిదారుల లాభాలను పెంచే మార్కెటు ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా మలిచివేయబడుతున్నాయి.

ఈ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాల అమలుకు పరాకాష్టగానే యిప్పుడు దేశాధికారాన్ని చేపట్టిన బి.జె.పి ప్రధానపక్షంగా వున్న ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం కార్మిక చట్టాలను సమూలంగా మార్చివేసి, కార్మికులకు చట్టబద్ధంగా వున్న పరిమితమైన హక్కులను రద్దుచేసే ప్రక్రియను ప్రారంభించింది. కొన్ని కార్మిక చట్టాలలో చేయదలచుకొన్న కార్మిక వ్యతిరేక సవరణల ప్రతిపాదనలను పార్లమెంటు ఉభయసభల్లోనూ ప్రవేశపెట్టింది. ఇప్పటికే బి.జె.పి. అధికారంలో వున్న రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం, ఈ రకమైన కార్మిక వ్యతిరేక చట్ట సవరణలకు శ్రీకారం చుట్టి, శాసనసభలో ఆమోదింపజేసి, రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్రను పొందే దశలో వుంది.

నిజానికి ఈ కార్మిక చట్టాలన్నవి, కార్మిక హక్కులు అన్నవీ పాలకులు కానీ, ప్రభుత్వాలు కానీ దయాధర్మ భిక్షగా యిచ్చినవి కాదు. భారత కార్మికవర్గం దశాబ్దాలకాలంపాటు అనేక వీరోచిత పోరాటాలను జరిపి వీటిని సాధించుకొంది. మన పూర్వీకులైన కార్మికులు అశేషత్యాగాలూ, ఆత్మ బలిదానాలూ, వీరోచిత పోరాటాలూ సాగించి కార్మిక హక్కులనూ కార్మిక చట్టాలనూ సాధించి, వారి వారసులైన ప్రస్తుత తరాల కార్మికులకు అందించారు. కార్మికుల ముందటి తరాల త్యాగఫలాన్నే నేటి కార్మికులు అనుభవిస్తున్నారు. కార్మికవర్గ మహత్తర పోరాటాల పర్యవసానంగా వచ్చినవే మౌలిక కార్మిక చట్టాలయిన ఫ్యాక్టరీల చట్టం, ట్రేడ్ యూనియన్ల చట్టం, వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, నష్టపరిహారచట్టం, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టాలు. తమ ప్రాణాలు అర్పించి, బలీయమైన కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించి మన పూర్వీకులు, భారత కార్మికవర్గం ముందుకు సాగటం కోసం ఈరకంగా బాటవేశారు.

ఫ్యాక్టరీల చట్టం - 1948గా పిలువబడే చట్టం వాస్తవానికి 1891లో మొట్టమొదటిసారిగా చేయబడింది. తర్వాతి కాలంలో నాటి కార్మికులు సాగించిన అనేక పోరాటాల ఫలితంగా 1911లోనూ 1922లోనూ 1934లోనూ కార్మికుల ప్రయోజనాల రక్షణకు అనుకూలంగా మార్పులుచెందుతూ వచ్చింది. 1948 తర్వాతికాలంలో కూడా ఈ చట్టానికి పలుమార్పులు తీసుకురాబడ్డాయి. ఈ చట్టం యొక్క ప్రధాన లక్షణం ఏమిటంటే, యిది పని పరిస్థితులు అన్న విషయాన్ని పలు కోణాల నుంచి వివేచన జరిపి నిర్వచించింది; విస్తృతపరిచింది. 10 మంది పనిచేసే, విద్యుత్ శక్తితో పనిచేసే అన్ని పారిశ్రామిక సంస్థలను ఈ చట్టం క్రిందికి తెచ్చింది. విద్యుచ్ఛక్తి ఉపయోగించని 20 మంది కార్మికులు గల సంస్థలనూ ఈ చట్టపరిధిలోకి తెచ్చింది. పనిగంటలు, పనిసమయం, కార్మికుల ఆరోగ్యం, పనిప్రదేశంలో అనువైన పరిస్థితులు, కార్మికుల ఆరోగ్య రక్షణ, ప్రమాదాల నుండి, విషతుల్యమైన పొగల నుండి, దుమ్ము - ధూళి నుండి, బరువైన పనుల నుండి, అధికాధిక పనిభారం నుండి రక్షణ, సక్రమ వేతనాల చెల్లింపు, వారాంతపు శలవునివ్వటం, క్యాంటీన్లు - విశ్రాంతిగదుల ఏర్పాట్లూ మొదలైన కార్మికులకు రక్షణకల్పించే పలునిబంధనలను ఈ చట్టం విధించింది. రాత్రిపూట మహిళలతో పనిచేయించటంపై నిషేధం, 14 సంవత్సరాలు నిండని బాలుర పనులపై ఆంక్షలతోకూడిన నిబంధనలు, ఓవర్‌టైం పనిపై పరిమితి లాంటి పలు నిబంధనలను - ఆంక్షలను ఈ చట్టం నిర్దేశించింది.

ట్రేడ్ యూనియన్ల చట్టం - 1926 అన్నది, నాటి కార్మికులు జరిపిన అనేక ఆందోళనల ఫలితంగా నాటి బ్రిటీష్ వలస ప్రభుత్వం చేయక తప్పలేదు. ఇది తర్వాతి కాలంలో పలుమార్పులకు గురై 1947 ట్రేడ్ యూనియన్ల చట్టంగా రూపొందింది. కార్మికులు ఒక సంఘంగా ఏర్పడటానికి గల రాజ్యాంగపరమైన హక్కుతోబాటు భావప్రకటనా హక్కు, పికెటింగ్‌లు - నిరసన ప్రదర్శనలు జరిపే హక్కు, కార్మిక సంఘం యాజమాన్యంచేత గుర్తింపబడేహక్కు, సమిష్టి బేరసారాలాడే హక్కు, సమిష్టి కార్యాచరణకు పూనుకొనే హక్కు మొదలైన హక్కులు ఈ చట్టం ద్వారా కార్మికులకు కలిగాయి.

వేతనాల చెల్లింపుచట్టం - 1936 అన్న చట్టం, ఆ కాలంలో బట్టల మిల్లుల యాజమాన్యాలు కార్మికులకు సక్రమంగా వేతనాలు చెల్లించకుండా, చెల్లించాల్సిన వేతనాలకు సమాన మొత్తాలను కార్మికులపై పలుసాకులతో జరిమానాలు విధించి అక్రమంగా దిగకోస్తున్న దానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులు పలు ఆందోళనలు జరిపిన పర్యవసానంగా సాధించుకున్నది. ఈ చట్టం కార్మికులకు సక్రమంగా వేతనాలు చెల్లించే నిబంధనలను నిర్దేశించింది. సక్రమంగా వేతనాలు చెల్లించాల్సిన బాధ్యతను యాజమాన్యాలపైన ఉంచింది. వేతన చెల్లింపులలో తలెత్తే అనేక వివాదాల పరిష్కారానికి దారిచూపింది.

కార్మికులకు నష్టపరిహార చెల్లింపుచట్టం - 1923, అన్న చట్టం పరిశ్రమల్లోనూ, ప్రమాదకరమైన, అనారోగ్యకరమైన పరిశ్రమల్లోనూ సంభవించే విపత్తుల ఫలితంగా, అనారోగ్యం ఫలితంగా మరణించే, అంగవైకల్యం పొందే, పనిచేయలేని అస్వస్థతకు గురయ్యే కార్మికులకు నష్టపరిహారాన్ని చెల్లించాల్సిన బాధ్యతను పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలపైన పెట్టి - తగు నష్టపరిహారాన్ని పొందే హక్కును కార్మికులకు కల్పించింది.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం - 1947 అన్న చట్టం, ప్రధానంగా పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలకూ - కార్మికులకూ, అనేక సమస్యలపై తలెత్తే వివాదాలను పరిష్కరించటంకోసం, మధ్యవర్తిత్వ పరిష్కారం అనే ప్రక్రియ ద్వారా చేయబడ్డ ఒక ఏర్పాటు. వాస్తవానికి వివాదాల సందర్భంగా కార్మికులు ఆందోళనకు దిగకుండా, సమ్మెలు జరపకుండా నియంత్రించటం కోసం 1819 నుండి ప్రభుత్వాలు పలు చట్టాలు - పరిశ్రమల వివాదచట్టం పేరిట చేశాయి. కార్మికులను నియంత్రించటం కోసం ఏర్పడిన ఈ చట్టాలను ప్రతిఘటిస్తూ నాటి కార్మికవర్గం చేపట్టిన అనేక పోరాటాల ఫలితంగా ఈ పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం - 1947 వచ్చింది. యాజమాన్యాలు పరిశ్రమలను అక్రమలాకవుట్లకు, లేఆఫ్‌లకు గురిచేయకుండా నియంత్రించటం, కార్మికులకు పరిహారం యివ్వకుండా హఠాత్తుగా కంపెనీని మూసివేయటం లేదా మరొకరికి బదలాయించటాన్ని నియంత్రించటం, మూకుమ్మడిగాకానీ, ఒంటరిగాకానీ కార్మికులను అక్రమంగా పని నుండి తొలగించటాన్ని నివారించటం, పని పరిస్థితులలో యాజమాన్యాల ఏకపక్ష విధానాలను నియంత్రించటం లాంటి పలు వివాదాలను చట్టపరంగా పరిష్కరించుకోవటానికి కార్మికులకు హక్కులను కల్పిస్తున్న చట్టం యిది.

ఈరకంగా పైన చెప్పిన ఈ చట్టాలతోపాటు కార్మికులకు రక్షణ కల్పించే పలుచట్టాలు చేయబడ్డాయి. ఇవన్నీ భారత కార్మికవర్గం పోరాడి సాధించుకొన్న చట్టాలూ - హక్కులూ. నేడు వీటిని నిరాకరించటం అన్నా, రద్దుచేయటం అన్నా కార్మికజనావాళిని కేవలం శ్రమను అమ్ముకొనే సాధనాలుగా చూడటమే, అంటే కార్మికులను మానవులుగా గుర్తించనిరాకరించటమే అవుతుంది. పాలకుల చేత అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశాలలో ఒకటిగా చెప్పుకోబడే భారతదేశంలో యిలా జరగటం అంటే, దేశంలో నామమాత్రంగానైనా కార్మిక మానవశక్తికి వున్న పరిగణనను రద్దుచేసి, ఆ స్థానంలోకి మధ్యయుగాల నిరంకుశత్వాన్ని రుద్దటమే అవుతుంది. ప్రస్తుతం మనదేశాన్ని ఎన్.డి.ఏ (బి.జె.పి) పాలకులు ఆ దిశలోకే మళ్ళిస్తున్న వైనం ఈ కార్మికచట్ట సవరణల ప్రక్రియతో బయల్పడుతోంది.

తన ప్రభుత్వం 15 లక్షల ఉద్యోగాలు సృష్టిస్తుంది అన్న సాకుతో రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని వసుంధరా రాజె (బి.జె.పి) ప్రభుత్వం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలో వున్న - '100 మందికిపైగా ఉద్యోగాలను తొలగించాలంటే ప్రభుత్వ అనుమతి పొందాల'న్న - నిబంధనను, '300మందికి పైగా కార్మికులను తొలగించటానికి మాత్రమే ప్రభుత్వ అనుమతి పొందాల్సి వుంటుంద'ని మార్చివేసింది. గతంలో 15 శాతం కార్మికుల మద్దతు వుంటేనే కార్మిక సంఘాలకు గుర్తింపు లభించేది. ఇప్పుడు నిబంధన పరిమితిని 30 శాతంకు పెంచింది. గతంలో 20 మంది ఒప్పంద కార్మికులున్న సంస్థలకు ఒప్పంద కార్మికుల (కాంట్రాక్టు లేబరు) చట్టం వర్తించేది. ఇక నుండి ఆ చట్టం 50 మందికిపైగా కార్మికులున్న సంస్థలకే వర్తించేటట్టు సవరణ చేయబడింది. ఈవిధంగా రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం చేపట్టిన కార్మికచట్టాల మార్పుల వలన యజమానులు తమ యిష్టానుసారం కార్మికులను నియమించు కోవటం, తొలగించటం మరింత తేలిక అవుతుంది. మధ్యతరహా పరిశ్రమల పనిప్రదేశాలలో భద్రత మరింత ప్రమాదకరంగా మార్చివేయ బడింది. అత్యధిక పరిశ్రమలలో కాంట్రాక్టు కార్మికుల సర్వీసు పరిస్థితులకు యాజమాన్యాల, కాంట్రాక్టర్ల జవాబుదారీతనం లేకుండా పోతుంది.

మరోవైపున కేంద్రప్రభుత్వం పార్లమెంటులో ఫ్యాక్టరీల చట్టం - 1948, అప్రెంటీసుల చట్టం - 1961, లేబర్‌లాస్ చట్టం - 1988లోని కొన్ని నిబంధనలకు సవరణలను ప్రతిపాదించింది. ఇందువలన 40 మంది వరకూ కార్మికులను నియమించే సంస్థలకు కార్మిక నియమ నిబంధనల నుండి మినహాయింపు లభిస్తుంది. మహిళాకార్మికులు రాత్రివేళల్లో విధులు నిర్వహించాల్సి వస్తుంది. ఓవర్‌టైం పని మూడునెలలుగా 50 గంటల నుండి రెట్టింపు అవుతూ 100 గంటలు పనిచేయాల్సి వస్తుంది. కొన్ని సందర్భాలలో 75 గంటల నుండి 150 గంటలకు పెంచబడుతుంది. అప్రెంటీసులుగా నియమించుకొనేందుకు ఐ.టి. రంగంతోసహా 500 కొత్త వృత్తినైపుణ్యాలను చేర్చటం జరుగుతుంది. దీనితో యాజమాన్యాలు కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్, టెంపరరీ కార్మికులనేగాక, రెగ్యులర్ కార్మికులను సైతం పనుల నుండి తొలగించి ఆ స్థానాల్లో అతి తక్కువ ఉపకారవేతనాలతో అప్రెంటీసులచే పనిచేయించుకోవటానికి అవకాశం కల్పించ బడుతుంది. ఈ ప్రతిపాదిత సవరణల వలన అత్యధిక సంఖ్యలో కార్మికులకు మౌలిక కార్మికచట్టాలు వర్తించకుండా మిగిలిపోతాయి. కార్మికుల ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కుపైనా, పనిపరిస్థితులపైనా తీవ్రమయిన వ్యతిరేక ప్రభావం పడుతుంది. ఈ సవరణలు, దేశంలోని 70% పారిశ్రామిక సంస్థలలో పనిచేసే కార్మికులకు కార్మికచట్టాలేవీ వర్తించకుండా చేస్తాయి. యాజమాన్యాలు తలచుకొన్నప్పుడల్లా సంస్థలను మూసివేయటానికి, పనులను నిలిపివేసేందుకు, పెద్దఎత్తున కాంట్రాక్టీకరణ చేసేందుకు అవకాశం కల్పిస్తాయి. దేశంలోని కార్మికులందరు అభద్రత బారినపడతారు. **(తరువాయి 7వ పేజీలో)**

సామాజిక మార్పుకోసం, ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థకోసం, కార్మిక హక్కుల కోసం సమైక్య, సంఘటిత కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మిద్దాం!

కార్మికోద్యమ ముందటితరాల పోరాట వారసత్వాన్ని స్వీకరించుదాం; పాలకులకు వ్యతిరేకంగా ఐక్య ఉద్యమాలను నడిపిద్దాం!

Printed, Published and Owned by P.Jaswantha Rao 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010
and Printed at Chaitanya Printers, Gora Veedhi, Suryaraopet Vijayawada-2
Editor: P. Jaswantha Rao, 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010